

מסעות של ר' בנימן ז"ל

על פי דפוס הזיפרוני, שנת שמ"ג

זולם מוטופס יקר המציאות שברשות הספריה הלאומית

בירושלים

מסעות של רבי בנימן

זה הספר מחובר מדברים

שספר איש אחד מארץ נבארה שמו
רבי בנימן בר יונה מטורילה וצל:

וילך הלך ויבא בארצות רבות ורחוקות
כאשר יתפרש בדבריו אלו וכל מקום
שכא בו כתב כל הדברים שראה או שמע
מפי אנשי אמת אשר נשמעו בארץ ספרד:
וכך הוא זכר מקצת הגדולים והנשיאים
שבמקצת מקומות וכשבא הביא דבריו אה
עמו לארץ קאשת'ליאה בשנת תתקל"ג:

והיה רבי בנימן סנוכר איש אבן ותשכיל בעל תורה
וככל דבר דבר שדקדקו כדי לכתוב
אשר נמלאו דבריו מחובבים
ויניצו בפיו כי היה
איש אמת:

דפוס במדרכת כריכתו של שנת ש"ת ל"ק

על יד הזיפרוני יצא

אמר

מסעות של רבי בנימן ב
 רבי בנימן ברי' יונה זל יצאתי תהלה מעיר
 סרקושה וירדתי דרך גהר אינרז
 לטורטושה ומשם הלכתי דרך שני ימים לעיר טרבונה
 הקרמונה והיא היתה מננין ענקים ויונים ולא נמצא
 כנין ההוא בכל ארצות ספרד והוא יושבת על הים
 ומשם שני ימים לעיר נרצלונה ושם שב קהל קדוש
 ואנשים חכמים ונכונים ונשיאים גדולים כגון רבי ששת
 זר' שאלתי אל זר' שלמה בן רבי אברהם בן חסדאי זל
 והיא עיר קטנה ויפה ויושבת על שפת הים באיט אליה
 בסחורה תורים מכל מקום מארץ יון ופישה ונינואה
 וסייליא וארץ אלכסנדריא של מצרי' ומארץ ישראל
 וכל נבוליה ומשם מהלך יום וחצי לנירונה ובה קהל
 קצין סיהודים ומשם מהלך שלשה ימים לנרונה
 והיא עיר קדומה לתורה וממנה תצא תורה לכל
 הארצות ובה חכמים גדולים ונשיאים ובראש רבי
 קלונימוס בן הנשיא הגדול רבי טודרוס זל מורע ביר
 דוד מבונה ביה' ושם לו נחלות וקרקעות סאת מושלי
 הארץ ואין אדם יכול ליקח ממנו כחוקה ובראש
 רבי אברהם ראש הישיבה ורבי מכיר זר' יהודה ואחרים
 כנצח הרבה תלמידיו חכמים ויש בה היום כמו שלש
 מאות יהודים ומשם ד' פרסאות לבידרש העיר ושם
 קהל תלמידי חכמים ובראש ר' שלמה הלמא ורבי
 יוסף בר רבי נתנאל זל ומשם שני ימים להר גוש
 הנקרא ממפישילייר והוא מקום יפה לסחורה קרוב
 סן ה' ב' פרסאורז ובאים אליה מכל מקום לסחורד
 ארום וישמעאל מארץ אל קדוח ולונברדייא ומלכוד
 דומא רבתא ומכל ארץ מצרים וארץ ישראל וארץ
 א ii א ג - א יון

מסעות של רבי בנימן

זון וארץ צרפת וארץ ספרד ואינולטירה ומכל לשונות
 היום נמצאים שם על ידי בנינו אין ימינו ושם תלמידו
 חכמים חשובי הדור ובראשם רבי ראיבן בר טודרוס
 זר' נתן בר נרזה ורבי שמאל הרב שלהם ורבי שלמיא
 זר' מרדכי זל' ויש בנינום עשירים גדולים ובעלי ערקח
 ועוסדים במרץ לכל הנאים ליום ומשם ארבע
 פרסאות ליוניל ושם קהל קדוש מישראל מתעסקים
 בתורה יוםם ולילות ושם רבינו משולם הרב הגדול
 זל וחמשה בניו חכמים גדולים ועשירים ליוסף זר' יצחק
 ורבי יעקב ורבי אהרן ורבי אשר המרוש שנפרש מעניו
 העולם ועומ' על הספר יומם ולילה ומתענה ואינו
 אוכל כשר חזוא חכם גדול בתלמוד והרב' משה גיסו
 זר' שמאל דחון ורבי שלמה הכהן ורבי יהודה הירמא
 בן תבון הסגריי וכל הנאי' מארץ מרתק לתלמוד תורה
 ספרנסים אותם ומלמדים אותם ומצאים שם מרנסה
 ומלבוש מאצל הקהל כל ימי היותם בבית המדרש והם
 אנשים חכמים וקדושים בעלי פצות עומדים במרץ לכל
 אחיהם הקרובים והרחוקים ובה קהל יהודים כמו שלש
 מאות יצו והיא רחוקה מן הים שתי פרסאות ומשם
 שתי פרסאורז לבוריקיירש והיא כרך גדול ויש בו
 יהודי' כמו ארבעים ושם ישיבה גדולה על ידה הרב הגדול
 רבי אברהם בר רבי דוד זל' רב פעלים חכם גדול
 בתלמוד ובספוקצוא מארץ מרתק אליו ללמוד תורה
 ומצוא מנוחה בביתו ותוא מלמדם ומי שאין לו לחוציא
 תוא מוציא להם משליו ומסמנו לכל צרכיהם ותוא
 עשיר גדול ושם חכמים רבי יוסף בר רבי מנחם ורבי
 שרת ורבי בנימן זר' ואברהם זר' יצחק בר דבי
 משח

נסעות של רבי בנימין

כשה זל' ומשם פרסאות לנופש הנקרא בורק דש
 גיל ושם קהל מהיודים כמו מאד חכמים ובראש רבי
 יצחק בר רבי יעקב ורבי אברהם בר ר' יהודה ורבי יעקב
 זרבי יצחק ורבי כשה ורבי יעקב בן הרב רבי לוי זל' והוא
 והוא מקום קנוץ לנוי ולאיים כאפסי הארץ והוא
 קרוב סן הים שלש מילין ויושבת על שפת הנהר
 הגדול הנקרא רודי והוא הסובב כל ארץ פרוכנצה ושם
 הנשיא ראבא כרי בר רבי יצחק זל' והוא פקיד השלטון
 דמון' ומשם שלש פרסאות לעיר ארליט ושם כמו
 מאתים משרא ורבי רבי משה ורבי טובי ורבי ישעיה
 ורבי שלח ורבי נתן הרב ורבי אבא מרו זל' ומשם
 שלשה ימים למרשלייה והוא עיר ואוים וחכמים והם
 ב' קהלות ובם כמו שלש מאות יהודים' הקהל האחד
 יושבעל שפת הים למטה' והקהל האחר יושבעל
 שפת הים יושבים בגדול למעלה והם ישיבה
 גדולה ותלמידיו חכמים רבי שמעון בר רבי אנטוליוור'
 יעקב אחיו ורבי לבארו והם ראשי של מעלה ובראש
 הקהל של מטה רבי יעקב פריפיינו העשיר ורבי אברהם
 ורבי מאיר התנו ורבי יצחק ורבי מאיר זצל' והוא עיר
 סתורה כבאר על שפת הים ויש עשירי ורבי אברהם
 לעיר נינואה היושבת על שפת הים והוא מהלך ירבעה
 ימים בים ושם שני יהודים אחים רבי ישמעאל בן כלאם
 וארין שהיו מעיר סתה והם אנשים טובים והעיר
 מוקפת חומה ואין סלך שולט עליהם כי אם השומטים
 שהם מקימים עליהם כרצונם וכל אחה ואחד מהם
 מודל בכיתו ובשעת בהלוקתם נלחמים אלו עם אלו
 על ראשי המגדלים והם מושלי הים ועושים דוגיות
 א ג א iii A הנקראות

נסעות של רבי בנימין

הנקראות: ליראס וחולכי לשלול סלל ולנכונבל
 המקימות שלל וכוה וכביאם אל נינואה' והם נלחמ'
 עם אנשי מיטה וביניהם וכן מ' שש מחלף שני ימים
 והיא עיר גדולה סמוך וכוה כמו עשרת אלפים מגדלי
 בבתים שלשם ללחום בער המהלוקר וכל אנשי
 נכורים ואי כלך ואין שר שולט עליהם כי אם השומטים
 אשר הם מקימים עליהם וכוה כמו עשרי יהודים והראש
 שלהם רבי משה ורבי חיים ורבי יוסף זל' וישנה מוקפת
 חומה והיא רחוק סן הים ארבעה מילין ויוצאין ונכנסין
 אליה בספינות על ידי הנהר היות כתוך חסדינה' ומשם
 ארבע פרסאות לעיר לוקא יש כמו ארבעים יהודי והוא
 גדולה והראש של החומר רבי דוד ורבי שמואל ורבי
 יעקב' ומשם מהלך ששה ימי לעיר רומא רבתא והיא
 ראש מלכות אדום' ושם כמו ר' יהודים נכבדים ואין
 פורעי' מס לטוים אדם ומהם משרתי הפמא אכסלדירוס
 הוא התנמן וגדול החסני' על כל רת אדום ושם חכמי'
 גדולים ובראש רבי דניאל הרב ורבי יחיאל סשרת של
 פמא והוא בזור פה נכון והם והוא יוצא וכוה בבירת
 הפמא והוא נקיד ביתו ועל כל אשר לו והוא נכדו של
 רבי נתן שעשה ספר העריך ופירושו ורבי יואב בן הרב
 רבי שלמה ורבי פנחס ראש הישיבה ורבי יחיאל הדר
 כטרס' כריו ורבי בניסן בר ר' שבת זל' והוא רומא העיר
 שני הלך והנהר טיכרוס חולק באמצע חסדינה חלק
 אחד מצד אחיו וחלק אחד מצד שני וכהלך הראשון
 הכסה הגדולו שקראין לה שלז' שראדי רומא ושם
 היה ארמון של יוליוס קיסר הגדול' ויש שם בניני הרב'
 ופעמים משוטטים על בנין שבעולם ובי' הסופר וכוה רב
 סן

מסקות של רבי בנימן

מן רומא כד מילין ושם שמונים חילות מסמונים
 מלכים גדולים בתורה הנקראי' כלם אינדידור מסלכות
 סרקיניוס ועד מלכות פפוס אנו של קרלו אשר כבש
 ארץ ספרד מיד היסעמאלים בתחלה ויש היכל
 טיטוס לחוף לרומא שלא קבלוהו שלש מאות ויעוצ
 בשכיל שלא עשה מצותם שלא לקח ירושלם אלא לל
 שנים ונורוה עליו כ' שנים ושם כמו היכל ארמון המלך
 אספסיניוס בנין גדול וחוק מאד ושם ארמון המלך
 סלולנץ ויש בתוך ארמון שלו שלש מאות וששים
 ארמונים כמנין ימיה השנה והקפת הארמונים
 פילין והיתה מלחמה ביניהם בימי קדם וגפלו בתוך
 הארמון יותר מסאת אלף בני אדם הרונים והגד
 העצמות עד היום הוה תלוי וציר המלך ענין המלחם
 סצרו מצד מערכה לקראת מערכה בני אדם וסוסייהם
 וכלי מלחמתם הכל אכן שיש להראות לבני העולם
 המלחמה שהיתה בימי קדם ושם ימצא מערה שהולכת
 תחת הארץ ומצאי' המלך והמלכה אשתו על כסאותם
 ועם כמו סאת בני אדם שרי המלוכה וכלם חקוקים
 במלאכת הרומאים עד היום הוה ושם בשלטיאני אל
 אטי' שני ובגמם שני עמודים מנחשת ממעשה שלמה
 המלך עליו השלום אשר ברומא כי בכל שנה ושנה
 דוד ואסרו לו היהודים אשר ברומא כי בכל שנה ושנה
 צימי' ס' באב נמצאו זעזעה עליהם נגרות כמים ושם
 מערה שנו טיטוס בן אספסיניוס כלי בית המכרש
 שהביא מירושלם וגם מערה אחת כתר על שפת הנהר
 פ'גרו ושם קבורים הצדיקים אל עשרה הרונים מלכות
 חלמי שלונן דלטרנא מצוייר סמשון וכדור בידו
 של A iiii

מסקות של רבי בנימן

של אבן וגם אבשלום בן דוד וגם המלך קושטיניוס
 שכנה קושטנדינה ועל שמו נקראת קושטנטינופוליס
 והיא מצוייר כנחשת וסוסו וסאופים כוחי ויש
 בניינים אחרים ועניני' ברומא שלא יוכל אדם לספרם
 ומשם ר'ים לקפואח היא הסדינה הנדולה שנבנת
 קפי'ם המלך והיא טובה אבל המ' רעים והארץ משכלת
 ויש בה כבו שלש מאות יהודים וגם חכמים גדולי' נכבדו
 ארץ ובראשם רבי קופנשו ורבי סמואל אחיו ורבי וקן
 והרב רבי דוד זל וקוראין לזה פריניצימו' ומשם
 למיצול הנקראת סוריניטו העיר הנדולה שכנה צינץ
 הדרעור שכנת ספני פחד דוד המלך על ויצא חיים
 וכסה אותם בשני חלקי' מן העיר ועד היום הזה רואי'
 בני אדם השווקים והמנדלים שהיו בתוך המדינה ושם
 סעיין נובע מתוך התחום וימצא שם השמן הנקרא
 פ'רוליו ומלקטין אותו על פני המים ומשימין אותו
 רפואות ויש ס' הצארת של מי'ם רסין נובעין מתחת
 חקרקע וחס על שפת הים והם כמו שני מרהצאות שכל
 אדם שיש בו שונ תולילך וירחץ בהם וימצא סרמא
 וסרנוע וכל הח' לים מנגני' ונגנרדיאה באים שם הקץ
 ומשם ילך אדם וירך מנשה עשר מילין תחת ההרים
 הוא הננין אשר נבנה רימוסוס חסלך שנבנה רום הכל
 עשה ספני פחד דוד מלך ישראל ויואב שר צבאו ועשה
 בנין על ההרים ותחת ההרים נאמולי' המדינה והיא עיר
 בצורה מאד וישבת על שפת הים מבנין הוינים ושם כסן
 חמס כאות יהודים ושם רבי חוקיה ורבי שלום ורבי
 אליה הכהן ורבי יצחק סהר החר' זל' ומשם דרך יום
 עד ער שליו' מה ועם וישבת הרופאים לבני אדם ושם
 כמו

מסעות של רבי בנימן

ה

כמו ששמות יהודים ושם חכמים רבי יהודה בר רבי
 יצחק רבי מלכי צדק הרב גדול שהיה מעיר ציפונת
 ורבי שלמה חזקן ורבי אליה חיוני ורבי אנרחם
 נרבינו ורבי תמן והיא עיר סוקפת חומה מצד היבשה
 ומצד האחר על שפת הים והמנדל כראש ההר חזק
 מאד ומשם חציונים לאמלמי ושם כסועשרי יהודים
 ושם הננאל הרומא ורבי אלישע ואבואלינד הנריב
 זל והגויס אנשי הארץ תורים הולכי בסתורה ואינם
 זורעים אלא קונים הכל בכסף מפני שהם שוכנים על
 חררי הגבוהים וכראשי הסלעים אבל יש להם מירות
 הרבה ארץ כרמים וותים ונגות ופרדסים ואין אדם יכול
 להלהם עמם ומשם דרך יום לבגאנינטו היא עיר
 גדולה וישבת על שפת הים וזר אחד ושם קהל
 מיהודים כמו מאתים וכראשם רבי קלונימוס ורבי ורח
 ורבי אנרחם זל ומשם שני ימים למלמי שבארץ מוליא
 והיא ארץ פול ושם כמו מאתים יהודים וכראשם רבי
 אחישע ור נתן ורבי צדוק ומשם מהלך יום לאשקולי
 ושם כמו ארבעים יהודים וכראשם רבי קינשילור צמת
 חתנו ורבי יוסף זל ומשם שני ימים לטרנאה אשר על
 שפת הים שם מתקבצים כל הרוצים לעכור לירושלם
 כי שם פורט הנמל הנכון ושם קהל משרא כמו מאתי
 וכראשם רבי אליה ורבי נתן הדרטן רבי יעקב והיא עיר
 טובה וגדולה ומשם מהלך יום למיקילק דבר היא
 המדינה הגדולה אשר החריבו הכל ויילמו של ציק ליה
 ואין שם היוב משראל מפני שהיא תרבה וכן הנויים
 כמו כן ומשם יום חצי לטרנאנו היא תהלת מלכות
 ארץ קלאברואה ויושביה יונים והיא עיר גדולה וכה
 ימו

מסעות של רבי בנימן

כמו ש'הודים וכו' חכמים וכראשם רבי מאלו ורבי נתן
 זר ישראל ומשם מהלך יום לברנדיש אשר על שפת הים
 ושם כמו י' יהודים צנעיים ומשם שני ימים לאונדרואשר
 על שפת הים ארץ יקושם כמו חסם פאות יהודים
 והראש שלהם רב פתחם ורבי כלב ורב מאיר ורבי
 פאלי ומשם עונבר ארם בים דרך שני ימים לאוקרמוס
 ושם יהודי אחד ושמו ר' יוסף ועד תנה מלכות צקליות
 ומשם דרך שני ימים בים לארץ לבגטה היא תהלת
 מלכות מנואל מלך היונים והיא כפר ובה כמו מאת
 יהודים וכראשם רבי שלחיה ורבי ארקוליס ומשם
 שני ימים לאבילון ושם כמו עשרה יהודים ורבי שכת
 בראשם ומשם חצי יום לנטוליקה היו שבת על זרע
 הים ומשם למסרתה יום אדרך ים היא המדינה של
 אנטמיטיוס המלך של יון הוא היה אחד מארבעה
 מלכים שקמו אחרי אלכסנדרוס המלך ושם נתייגים
 גדולים קרמונים ושם כמו חמשים יהודים וכראשם רבי
 יצחק ורבי יעקב ורבי שמואל ומשם חציונים דרך ים
 ללפנטושם כמו פאת יהודים על שפת הים וכראשם
 ר' נורי ורבי שלום ורבי אנרחם זל ומשם מהלך יום
 גחצי לקורש ושם תנייגים כמו מאתים יהודי לבסם כהר
 פורש והם זורעין נקצרים בנהלתם וקרקעות יתם
 וכראשם רבי שלמה ורבי חיים זר יעני ומשם שלשה
 ימים עד עיר קנינינטו המדינה ושם כמו שלש מאות
 יהודים וכראשם רבי ליאון ורבי יעקב ורבי חזקיה
 ומשם שלשה ימים לנבשעיר גדולה ובה כמו אלפים
 יהודים והם האומנים הסוכים לעשות בניי משי וארמן
 בארץ היונים ובהם חכמים גדולים כמסנה
 וכתלמוד

מסעות של רבי בנימין

וכתלמוד והסגדלי הרוז ובראשם הרב הגדול רבי
 אהרן קושור משה אחיו ורבי חייא ורבי אליהו תלמידי
 רבי יקטן ואין כמותם בכל ארץ יון חוץ מסדינה
 קושטנינופול ומשם מהלך יום לאנדרמו והוא עיר
 גדולה על שפת הים ובאים אליה תנרים מכל צד ומנהג
 ושם כמו מאתים יהודים ובראשם רבי אליהו פשלוטרי
 ורבי עמנואל ורבי כלבי ומשם דרך יום עד יבושטליס
 והיא סדינה על שפת הים ושם כמו מאה יהודים ובראשם
 רבי יוסף ורבי שמואל ורבי נתניה ומשם לרובנקור
 מהלך יום אחד ושם כמו מאה יהודים ובראשם ר' יוסף
 ורבי אלעזר ורבי יצחק ומשם מהלך יום לשינון פושמו
 ובה כמו חמשים יהודים ובראשם רבי שלמה ורבי
 יעקב והוא תהלת כלביט שיושבים בהרים והיא האומה
 הנקראת כלכין והבן קליים כצנאים יורדים מן
 ההרים לשלול ולצון אל ארץ יון ואין אדם יכול לעלו
 אליהם למלחמה ואין מלך יכול לשלוט עליהם ואינם
 חוקים בדת הנוצרים וקיראים שמם בנייהם כשמות
 היהודים ושם אומרים שהם יהודים היו והיו קוראים
 ליהודים אחינו וכשם צאו אותם כוזים אותם ואינם
 הורגו אותם כמו שתורג' ליוני ואין להם שוקדת ומשם
 שני ימים לברני והיא הרבה ואנשי בה מעט מיונים
 וסיהודים ומשם שני ימים לארמילו והיא עיר גדולה על
 שפת הים והיא עיר סחורח לבני צואניש ולפיטניש
 ולנינוש ולכל הסחורח הכאים שם והיא ארץ רמבת
 יד ובה כמו ארבע מאות יהודים ובראשם הרב ר' שלמה
 ורבי יוסף הפרנס ורבי שלמה הראש ומשם מהלך
 יום לבישינה ושם כמו מאה יהודים ובראשם רבי שב תא
 הר

מסעות של רבי בנימין

הרב ורבי שלמה ורבי יעקב ומשם דרך שני ימים כים
 לעיר סלוסקי שבנה סלוקוס המלך אחד מארבעה
 שריני יון שקמו אחרי אלכסנדרוס והי עיר גדולה מאד
 ובה כמו חמש מאות יהודים ושם הרב רבי שמואל ובני
 תלמידי חכמים והוא שכנו ממונה על היהודים תחת יד
 המלך ורבי שנתאי חתנו ורבי אליהו ורבי מיכאל ושם
 גלות גדול ליהודים והם נוחקסקים כמלאכות ומשם
 שני ימים למיפליס ושם כמו עשרים יהודים ושם רבי
 ישעיה ורבי מכיר ורבי אלבי ומשם שני ימים לדרסת
 גבה כמו קם יהודים ובראש רבי מיכאל ורבי יוסף
 ומשם מהלך יום לקנישת ליוסס כמו עשרים יהודים
 ומשם דרך שלשה ימים דרך לאכילו הושב על שפת
 הים מהלך חמשה ימים הרים עד מדינת קושטנינה
 הגדולה והיא ראש המלכות בכל ארץ יון הנקראים
 גירואניש ושם כמאת המלך מנואל אינדרו ושנים
 עשר מלכים תחרו ידו וכל אחד ואחד יש לו ארסון
 בקושטנינה ולהם מנדלים ומדינות ושולטים בכל
 הארץ ובראשם המלך אלפיוס הגדול והשני מיתר
 דמסטוקוי והשלישי רומינור והרביעי מקדוקוס
 החמישי אל קסוס מליו וזאת השמורת שלהם כענין
 הוח' תעיר קושטאנינה כווקפאר העיר יש בה מל
 גחציה על הים והציה על היבשה והיא נושבת על שתו
 גרועות ים אחד שיכא טים רוסיה ואחד מים ספרד וכל
 הסחורים הבאי מארץ ככל ובכל ארץ שער וארץ סוד
 ופרס וכל מלכות ארץ מצויים וארץ כנען ומלכו רוישא
 זאוניריאה ומסייצין ובוריא וארץ לונברוייא וספרד
 היא עיר הוסיבאים אליה בחבורה מכל הארצות כן
 כים

מטעות של רבי בנימן

בים כין כיבוש אן כמותה כארצות חוץ מכנורד הקיר
 הגדולה אשר לי שמעאלים ושם במה של תוספיה ושם
 המפא של יונים מפני שאינם עינים לרת המפא של
 רומא ושם במות כמנין ימות השנה ויש שם כמנין גדול
 לאין מספר שמביאין אליה בכל שנה ששני איי ומדלי
 וכרכים שיש שם וכעושר ההולא נמצא בכל הכמות
 שבעולם וכתוך הבמה עמורים של והכ וכסף ועשיות
 של כסף והה יותר ממה שיוכל אדם לספר ושם יש
 סקים אחד סקים שחוק המלך סמוך לכותל הארמון
 הנקרא איפרומי וכל שנה ועשה המלך שם
 ביום תולדת ישו הנוצרי שחוק גדול ובאותו סקים
 מצוייר'ל מיני בני אדם שבעולם לפני המלך והמלכה
 בכל מיני כסף ומביאים אריות ודובים ונמרים וחמור
 חבר ומשלחים אותם להתקוטט והעם זה והעופות
 כמרוך ולא נראה כשתוק ההוא בכל הארצות והוא
 המלך עמואל בנה ארמון גדול לכסא מלכותו על שפת
 הים חוץ סן הארמון שנבנו אבותיו וקרא אותו בלבי'וש
 נצפה העמרים והכתרות והכ וכסף צרוף וציר'כם
 כל מלחמות הקרמנים אשר היו לפני וגם המלחמות
 אשר עשה הוא בעצמו ועשה שם כסאו של והכ ואכן
 יקרו ועשרת והבת ליה בשלשלת של והכ על הכסא
 במדת ישיבתו תחתיה ובה מרגליות שאין שום אדם
 יכול לשער דמיהם כי כלילה אין צריכין שם נרות כי
 הכל רואין סאור המרגליות אשר מאירים להם עד מאד
 ושם עניינים שאין אדם יכול לספר אותם ומביאים מכל
 ארץ יין כל המסבכל שנה ושנה יסלא סמנו מנדלי'כ
 פנדי' משי וארמן והכ ולא נראה הגיו ההוא והעושר
 התוא

מטעות של רבי בנימן

להוא בכל הארץ ואמרו'כי המס של המרגנה עצמה
 עולה בכל יום עשרים אלף והונט'כן שכירות התנויות
 והשוקים ומסם הסוחרים הנאים בים וכיבושה וחיונים
 אנשי הארץ עשירים גדולי' בזה ומרגליות והם הולכי
 מלונכו' כנדי' משן' ושכנות והכ בארנה וכרמיה
 על לגושיהם ורופני'על' סוסים ודומים לבני כלכים
 והארץ רחבת דים מאד בכל מיני מורים וגם לחם וכשר
 וין הרבה מאד ולא נראה בכל הארץ כעשרם והם
 בעלי' הכסה בכל ספרי הונים ואוכל'ם ושיתים איש
 תחת נפנו ותחת תאנהו' וישוכרים סכל' לשונות הונים
 הנקראים להם עוים ללחום עם השלטון מלך חונקסים
 והם הנקראים'כ' פוקיש מפני שאין להם להב' לב
 למלחמה והם נחשבים כנשים אשר אין כח להעצור
 ואין היהודים בתוך המרגנה בינים כי העכירום אחר
 צדוע המים וזרוע ים שופא מקוף עליהם מצד אחר
 ואינם יכולים לצאת אלא דרך ים לסוחרה'עם בעלי
 המרגנה ושם כמו תלמים יהודים רבנים ומהם כהן
 אכס מאות קראין בעד אחד וביניהם ובין הרבנים שם
 תלמידי' הכמים מחיצה ובראשם רבי אנשילין הרב ור'
 עובד'הור' אחרן' כושמו ורבי יוסף' שזינו ורבי אליקים
 המרגנ' וביניהם אומנים של כנדי' משי' וסוחרים הרבה
 ועשירים גדולים אבל אין מניחן שם יהודי לרכוב על
 סוס חוץ מרבי שלמה המצרי שהוא רומא למלך ועל
 יוד' כוזאים היהודים ריחן גדול' בגלותם כי בגלות כנר
 הם יושבים והשנאה דבה עליהם על ידי' המסקנין
 עובדי' העורות שמשלכין המים המסומים שלהם
 בחצות לפני פתחי' בתים ומלכלכין היהודים ועל' זה
 שונאים

טעקות של רבי בנימין

כוונתם היונים כל היהודים בין טוב ובין רע כי מכנידים
 עולם עליהם ומכים אותם בחוצות ומענידים אותם
 בדרך אכל היהודים הם עשירים ואנשים טובים בעלי
 חסד ומצות ומכילים גלות נעין יפה ושם המקום
 שדרים בו היהודים מלא ומשש שני ימים ודרכים
 לרודפם ושם קהל ישראל בארבע מאות ובראשם
 רב משה רבי אביה ורבי יעקב ומשש שני ימים
 לנאל מולי ושם כמו מאתי יהודים ובראשם רבי אליהו
 קמיר ורבי שנתו ושרדא ורבי יצחק מינש ובלשון יון
 קורין לסנדל מינש ומשש ב' ימים לקלש ושם כמו
 חמש יחודים ובראשם רבי יהודה ורבי יעקב ורבי
 שמעיה ומשש שני ימים למסילי מאי הים ושם כאי
 קהלות ישראל בעשרה מקומות ומשש שלשה
 ימים דרך לחיטא ובה פשו ארבע מאות יהודי ורבי אליהו
 ורבי תימן ורבי שנתו ובראשם ושם ימצאו האילנות
 שלוקטין מלנו המצטיף ומשש שני ימים לאיסמו
 ובה כמו שלש מאתי יהודים ובראשם רבי שמריא ורבי
 עובדיה ורבי יואל ושם באים קהלות רבות מישראל
 ומשש שלשה ימים דרך ים לירושלם ובה כמו ארבע
 מאות יהודים ובראשם רבי אבא ורבי הננאל ורבי אליהו
 ומשש ארבע ימים לרומא ושם יהודים רבנים וקבץ
 נעוד ישש יתודים מיני קפרוסין והן האמיקורוסין
 וישראל מנדין אותן ככל מקום והם סתללי ליל שבת
 לשוכרי ליל ד' ויון ומשש ב' ימים לקוקוס היא תחלת
 ארץ אדו הנקראת ארסני והוא תחלת מסלת טוויש
 בעל ההר' מלך ארסני המולך עד סמינת הדוכי ועד
 ארץ התנורים הם הנקרא' טורקוש ומשש שני
 ימים

ומטעות של רבי בנימין

ימים למלמישנורש הוא תרשיש חיושבת על הים עד
 הנה כלכות היונים הנקראים גרניש ומשש שני ימים
 לאנטוכי הנדולה חיושבת על נהר פיר נחל יבוק היורד
 בנהר הלבנון מן רץ חמת והיא העיר הנדולה שבנה
 אנטוכיוס המלך ויש על המדינה הר נבנה מאד והחום
 סקפת ההר ובראש ההר מעין ושם אדם ממונה על
 המעין ומשלטאות הים בושרים תחת הקרקע אל בתי
 הנדרים אשר נעיר ומצד העיר האחר מקף אותה
 הנדר והיא עיר בצורה מאד ממשלת פריצין אמונט
 הפיטיבין הפפא ויש בה כמו מנין מישראל והם אמונט
 הוכוכית ובראשם רבי מרדכי ורבי תימן ורבי שמעאל
 ומשש שני ימים לליגא היא לודקיא ובה כמו מאתיים
 יהודים ושם רבי חייא ורבי יוסף ומשש שני ימים לניבל
 היא בעלגה תחת הר הלבנון הסמוכה לאומה שקורין
 לה אלהשישין והינם מאמינים בדת השימקאלים אלא
 לאחד שתושבין אותו כמו נביא כנכט וכל מה שיאמר
 להם יעשו אם לכת אם לחיים וקורין לו חיד' השישין
 והוא הוקן שלהם ועל פיו יצאו ועל פיו יבואו כל אנשי
 ההרים ומקום יש יבתו נעיר קלמוס היא קדמוס בארץ
 עיתון והם בעלי אמונה ביניהם על סמך הוקן שלהם
 ומפחדים בכל הנקומות מהם מפני שהורגין את
 המלכים במסירה ומהלך ארצם שמנה ימים והם
 גלחמים עם בני אויז הנקראים פרגקוש עם השלטון
 שריפול היא טרא' לוס של שאם ובימים ההם הרעיש
 הארץ של טריפול וכסה הרבה מן הנונים ומן היהודים
 כי נפלו הבתים והחומות עליהם והיתה ספולרת באותו
 זמן ובכל ארץ ישראל מתו יותר מעשרים אלפים בני
 אדם

מצעות של רבי בנימין

ט

אדם כימי' ההם' ומסמ' מהלך יום לניכ'ל האחרת שהוא
 גבול בני עמון ושם כמו קנייהוד' וה' מסמ' של ד' ה'נינוטין
 והשלטון שלהם ניליאנוס אינכיאנו ושם מצאו מקום
 הנבטה שהיא לבני עמון כיסים ההם ושם טקון בני עמון
 יושב על קט'ונה הקראת כסא והוא עשוי מאבן ומצופת
 זהב ושתי גשי' וישבו מינינו ומסמאלו סוה אחת וסוה
 אחת וסוכת לפניו שהיו סוכתי' ומקצ'רין לפניו בזמן
 בני עמון וכה כמו פאתי' יהודי' ובראשם רבי מאיר ורבי
 יעקב ורבי שמחה והיא על שפת הים של ארץ ישראל
 ומשם שני מי' לביאוש היא כארות ושם כמו מטעי' יהודי'
 ובראשם רבי שלמה ורבי עובדיה ורבי יוסף' ומשם
 מהלך יום אחד לצידא היא צירון והיא עיר גדולה ובה
 כמו עשר' יהודי' וקרוב מהם כמו עשרה מילין אומרה
 אחת נלחמ' עם אנשי צידון והאומה נקראת דנוציאין
 והם הנקרא' מנאנוש כופרים ואין להם דת ויושבים
 בהר' הגדול ובנקיט' הסלעי' ואי' מלך ושר שולט עליה'
 פי מעצמם הם וישבי' בין ההר' והסלעי' ועד הר' הרסון
 גבולם מהלך שלשה ימי' והם שטופי' ומה והוא לוקח
 את בתו ויש להם תנ' אחד בשנה ובאי' כלם אנשי' ונשי'
 לאכול ולשתות כבוד וחולמ' נשותיהן כל אחד ואחד
 עם הכירו ואיסורי' שהנפש בעת יציאתה סנוף אדם טוב
 תכנס בנוף ילד קטן הגדול באותה שעה שתצא הנפש
 סנוף' ואם אדם רע הוא תכנס בנוף הכלב או בנוף
 הכהמה זה דרכם כסל' למו' ואין ביניהם יהודי' כי אם
 לא' כיניהם בעלי' אומנו וצבעו' ואהבי' ליהודי' והם קל'
 נכסחורת וחורו' לבתיהם והם אהבי' ליהודי' והם קל'
 על ההר' ועל הגבעות ואין אדם יכול להלחם עמם

מסמ' B i n a

מסעונו של רבי בנימין

ומסמ' וההלך יום לצור החרשה והיא עיר טובה מאד
 ונמל' המורש שלה בתוך העיר ונכנסות הספינות בתוך
 שני הסנדלים ובלילה ישליכו בעלי' הסכס של שלר'ת
 של ברזל בין מגדל ומגדל ולא יכול אדם לצאת לא'
 טאניה ולא כשום דרך למנו' דבר מן הספינות ואין
 גרב או מורש כנמל' ההוא ככל הארץ כמותו והיא עיר
 יפת ובוזוכמו ארבע מאות יהודים וכיניהם חכמי' תלמוד
 וכראש' רבי אמרים מצודין ורבי מאיר מקרקשונ'ת
 ור' אברהם ראש הקהל ויש ליהודים שם ספינות בני'
 רשם' אומני' הזוכי'ת השוב הירוע צורי' החשוב ככל'
 הארצות' ושם ימצא חסוקר הטוב ועולה אדם בתוס'ת
 צור החרשה ורואה צור המעטירה אשר כסד' אותה
 הים והיא רחוקה מן החרש כנריקת אבן ואם רצ' אדם
 ללכת באני' בים רואה הסנדלים והשווקים והחוצות
 והארם' ניס' בקרקע הים והיא צור החרשה עיר סחור'
 באים אליה מכל מקום ומשם יום אחד לאקדי' היא
 עכו אשר' חותת לנכול' אשר' והיא תחלת ארץ ישראל
 והיא יושבת על הים הגדול ושם נמל' גדול שקורין
 מורשו' לכל הגוירים ההולכים לירושלם כספינות
 יורד למני'ת נהר הנקרא נהל' קרומוס ושם כמו מאתים
 יהודים ובראשם רבי צדוק ורבי יפת ורבי יונה זלי' ומסמ'
 ג' מרסאות' ללמש' זיא נד' החפה אשר' על שפת הים
 ומצד' אותה הר' הכרמל עליה ובתחתית החר' כנרי' ישראל'
 דבים ויום בהר' מער'ת אליהו זל' ועשו' שם שני בני'
 אדם כותה וקראוה שני' אל'יש ובראש ההר ניכר מקום
 הסופ'ת והרוס שרפא אליהו זל' בימי' אחאב והוא מקום
 המוכה העגול כמו ארבע אמות ובתחתית ההר יורד
 נהל'

משפחות של רבי בנימן

נחל קיסרון בצרור ומשם ד' פרסאות לכפר נחום והוא
 כפר נחום והוא מעין סמוך על הכרמלי ומשם ששה
 פרסאות לשוריא הוא נד אשר לבלשתיים ושם כמו
 עשרה יהודים ומתיים כותים הם היהודי השוכרונים
 הנקרא' שמרטניש והיא עיר יפה וטובה טאר על הים
 שבנדקיס' א' פרדור המלך וקרא שמה קיסריה ומש'
 חצי יום לקקו היא קעילה ואין בה יהודי' ומשם חצי יום
 לשאורג והיא לוו ושם יהודי אחד צנעי ומשם יום
 לשבשרה היא שומרון ועדן ניכר שם ארמון אחאב
 מלך ישראל והיא היתה עיר בצורה כהר מאד וזה מעיני
 וארץ נהלי מים ונגות ופרדסים זכרמים חותים ואין שם
 יהודים ומשם שני פרסאות לנכילש היא שם כהר
 אפרים ואין שם יהודים היא ושבת בעסקי הר
 גרזים והר עובלי ובה כמ' באה כותים שומרים תורת
 משה לגודל וקורין להם שמרטנישי ויש להם כהנ'
 מורע אחרן הכהן עלה וקורין להם אהרני ואין מתחתני'
 עמם אלא כהנים עם כהנים שלא יתערבו עמם אבל הם
 כהני תורתם ועושיהם וכתומעליהם עולה בכנסת שלהם
 כהר גרזים כמו שכתוב בתורה ונתר' ארץ הברכה
 על הר גרזים והם אומרים כי הוא בית המקדש ומעלים
 עולה ביום שבת וכימים טובים על המוכף שכנו כהר
 גרזים מהאננים שהקפיו בני ישראל כשעברו הירדן
 והם אומרים כי הם משכס אפרים וביניהם קבר יוסף
 הצדיק בן יעקב אבינו עליו השלום שנאמר זאת עצמת
 יוסף אשר העלו בני ישראל סבצרים קברו כשכס'
 אין להם שלש אותיות ה' וו' תל' המן
 אברהם אבינו ואין להם הוד' המן יצחק אבינו ואין
 להם

משפחות של רבי בנימן

להם חסדי ע'מן יעקב אבינו ואין להם ענוה ונמקו'
 אלו האותיות משימין ה' וכוה הדבר נכר' שאנס מורע
 ישראל כי הם יודעי תורת משה חוץ מאלו שלש אותיות
 נשומר' עצמם מטומאת מת ועצם וחלל וקבר והבגדי'
 שלובש' בכל יום מכירי מעליהם בשעת לכתם לבית
 הכנסת שלהם ורוחצ' גופם במי ולובש' בגדי אחרים
 וכן מתנהג בכל יום ויזהר גרזי' מעינות ופרדסים והר
 עיבל יבש כאבני וסלעים וכיניהם בעסק עיר שכס'
 ופסם ארבע פרסאות להר הנלכע וקורא' להם אדום
 מונטו נלכווי והיא ורץ יבשה מאד ומשם ה' פרסאות
 לעסק אילון וקוראין אותו אדום וואל דלונא ומשם
 פרסה אחר' להר המוריה לגאן רוד היא עיר נבעון
 הנדולה ואין שם יהודי' ומשם שלש פרסאו לידושלם
 היא עיר קטנה ובצורה תחת שלשה חומות ובה אנשי
 הרבה יעקובין וארזים ויונים וגורגנין ומרקוש מכל
 לשונות הנשים ויש שם בית הצניעה שקונין אותו
 היהודי בכל שנה מהמלך שלא יעשה שום אדם צניעה
 בירושלם כי אם היהודי לבדם והם מאתי יהודי רבים
 תחת מודל רוד כמאת המדינה ובהתם שבמדל רוד
 הבנין הראשון של יסוד כמו עשר אמות מבני הקרמול
 שבנו אבותינו והשאר בנין ישמעאל ואין בכל העיר
 בנין חוץ יותר ממדל רוד ושם שתי אשמישלי
 ויוצאי ממנו ארבע מאות פרשי' ושם ניהו כל החוליים
 הכאי שם ונותנין להם כל ספיקם בחיותם ובמותם
 ובבית שני קוראין אותו שמתלי שלמון הוא ארמון
 שעשה שלמה המלך ושם חולי בשימיתלי ויוצאי ממנו
 ד' מאות פרשי' בכל יום למלחמה חוץ מן הפרשי הכאי
 מארץ

מסעות של רבי בנימין

יא

פארץ פרנקוס וסארץ אדום וגודר על עצמם ויעמד
 זמי או שנים עד כלאת נדרם. ושם הכנסה הגדולה
 שקורין שפולקדי קבר אותו האיש שהולכין כל הנודר
 אליו ויש בדנשלם ארבעה שערי שער הקרף שער
 אנדרם ושער דוד ושער ציון ושער יהושפט למני כור
 הקדש שהיה בסי קדם. ושם סמל דומינו והוא
 היה מקיב המקדש ובה עליו עפר כן אל כטאב כימדי
 גדולה ויהי עד סאר ואין סכניטק שסנו שום צלם ולא
 שום תמונה אלא שכאי להתפלל תמלתם ולפני
 אותו מקום כותל מעריב אחד מהכותל שהיו במקדש
 בקדש הקדש וקוראין אותו שער הרחם ולשם בא
 כל היהודי להתפלל לפני הכותל בעורר. ושם
 בירושלם בבית שהיה לשלמה ארוות הסוסי אשר בנה
 שלמה בנין חוק סאר מאבני גדולות ולא נראה כבנין
 ההוא בכל הארץ ושם נראה עד היום הוא הכריכה שהיו
 שוחטין בה את זבתיהם וכל היהודי שם בותני שם
 על הכותל ויצא אדם משער יהושפט ושם מדרך העם
 ושם מצבת יד אבשלום וקבר עזיהו המלך ושם סעין
 גדול מי השילוח בנהל קדרון ועל המעין בנין גדול מימי
 אבתינו ולא ימצא שם אלא מים מעט ואנשי ירושלם
 רובם שותי ממי המטר שיש להם גב בבתיהם ועולים
 מעמק יהושפט אל הר הזותי כי אין בין ירושלם והר
 הזותי אלא העסק לבד ומר הזותי רואי ים סדום ומים
 סדום לנציב מלח שהיא חזקה אשתו של לוש שני
 פרסאות והצאן לוחכות סמנה ואחר כך חזרת וצומת
 כבראשונה. וכל ארץ הככר ונחל השטים על הר נבו
 ולפני ירושלם הר ציון ואין בנין כהר ציון כי אם בסדה
 B iii

מסעות של רבי בנימין

אחת לנארים ולפני ירושלם כמו שלשה בתו של
 קברי ישראל שהיו קוברין מיתיהם בימים ההם וקבר
 יש בו תארץ אבל בני אדום הורסין מן הקברים ובוניס
 בהם כתייהם מן האבנים. וכפי ירושלם הרים גדולים
 ובחר ציון קברי בית דוד וקבריהם למני אשר קמו אחרי
 דאינו נכר המקים כי היוכטל שנת נפל כותל אחד
 מהכנסת אשר כהר ציון וצוה המטריאקה אל הכתן
 לבנות הכנסת ההיא ואמר ליקח צוה האבני ממומרת
 ציון הקדמוני ובנה בהם הכנסת והוא עשה כן שכר פועלי
 בשכר ידוע כמו כל אנשים והיו מוציאין ארץ האבנים
 פיסוד חוכר ציון וכן האנשים ההם היו שני אנשים
 אוהבים בעלי ברית ויום אחר עשה לחברו משתה ואחר
 אכלחץ באו אל המלאכה אשר להם המסונד מרוע
 אהרתם לבא עליו מה יש לו בשעה שילכו חברנו לסעוד
 צוה אנחנו ומוציאו הם היו מוציאין ארץ האבנים
 וחקימו אכן ומוציאו המערה ואמר אחד לחברו נכנס
 צראה אם יש סמון הלכו בסבוא המער עד שהתקן אצל
 ארמון אחד גדול בני על עמודי שיש מצוה בכסף וחכ
 ולפני שולחן ושריבט הזהב ועטרות זהב והוא קבר דוד
 מלך ישראל ולשאלו שלמה כסוכן וכן קברי כל המלכי
 הקברו שם ממלכי יווד ושם ארנות סגורין שאין אדם
 יודע מה ברוכס ורצו שני אלו האנשי ליכנס בארמון
 והגן רוח סערה ממי המערה והכה אותם ונפלו לארץ
 כמתים ושכבו שם לארץ עד הקרב והנה רוח אחר בא
 וצועק כקול אדם קווא צוה מן הסקר הזת ויצאו הדוסי
 משם האנשי סביהלו והלכו אל הפטריאקה והגידו לו כל
 הדברי ושלח המטריאקה להביא לפני רבי אברהם חסיד
 הפרוש

שמעון של רבי בנימין יב

הדרוש וקושיטני שהיה מאבלי ירושלם וספר אלו הדברי ע"פ שני האנשים האלו שכאו משם וענה לו ד' אברהם ואל כי קברי בית דוד למלכי בית יהודה הם ולספר שלהו כשכיל שני האנשי ומצאו אות' כל אחד ואחד מושכך על פתו ומתרו ואסרו לא נכנס שם כי אין חפץ ה' להראות אותו לשו' אדם וצוה הפטי' יארקח לתמוס אותו מקום ולהעלימו מבני אדם עד היום הוזה ור' אברהם החסיד הוזה ספר לוי כל אלו הדברים ומשם שני פרסאור לכית לחם יהודה הנקראת כית לחם וקרוב לכית לחם כחצי מיל מצבת קבורת רחל על אם הדרך והמצבה עשויה במאת עשרה אנבים למנן בני יעקב ועל ידי כיה בניויה על ד' עמודים וכל היהודים העובדים חותמים שם על אנבי המצבה ובכית לחם שנים עשר צנעים יהודים והיא ארץ נהלי מים כדורח ומעינות' ומשם שש פרסאות לתברון אבל מדינת זכרון היתה כהר והיא תרבה חיים הזה ובעמק השדה בשדה המכילה והיא היתה כנסת יהודים כימי שמעאלים שנט אברהם והיא היתה כנסת יהודים כימי שמעאלים תעשו שם תגי' ששה קברים על שם אברהם ושר' יצחק רבקה יעקב ולאח' ואומרי' להולכי שהם קברי האבות ונתנין שם מסק' אבל אם יבא יהודי שיתן שכר לשוער של מערת יתת לו פתח כרחל שהיה עשוי מימי אבותינו ע"ה וידר אדם למטה כהר דלוק בירד כמערה א' ולא ימצא שם כלום וזם כשנייה עד שיבא אל השלישיה והגוי שם ששה קברים קבר אברהם יצחק ויעקב ושרה ורבקה ולאח' זה כנען זה וכלם חתומים אותיות וחקיקות על קבריהם על קבר ב ד B iii אברהם

שמעון של רבי בנימין

אברהם חקוק זה קבר אברהם אבינו ע"ה ועל קבר יצחק כמו כן ועל כל הקברים גם כן וכן לכלם' ומסערה סרליקין שם עש שית אחת דולקת ביום ובלילה על הקברי ושם חביות מלאות עצמות מישר' שהיו מביאים שם מיתיהם בירד ישראל כל אחד וא' עצמור אבותיו ומיתיהם שם עד היום הזה ובקצה שדה המכילה ביתו של אברהם אבינו' עליו השלום ומצין לפני הכנית ואין מניח' שם לעשור בירד מפני כבוד אברהם' ומשם חמשה פרסאות לכית נבלין והיא מרשה ואין שם אלא שלשה יהודים' משם חמשה פרסאות לפוזין דולוש נבוא לזיש היא שונם ויש בה נ' סאו יהודי' ומשם שלשד פרסאור ולשנט שמואל דשילה היא שילה הקרובה לירושלם כ' פרסאות וכשלקחו בני ארום את זמלה היא רסה מיד בני ישמעאל מצאו קברו של שמואל הרמתי אבל כנסת היהודים היוצאותו בני אדם סקרו והו' לזכותו לשילה ובנו עליו כסח גדולת וקראו אותו שנט שמואל דשילה עד היום הזה ומשם שלשה פרסאות להר מורי' למשימות היא נבעת שאול ואין כה' יהודי' והיו נבע בנימן' ומשם שלשה פרסאות לכית נובי היא נוב' עיר הכתני ובאמצע הדרך שני חסלעי' של יהונתן שם האחד נובץ ושם השני סנה ושם שני יהודים צנעים' ומשם שלשה פרסאות לזמשהא הרפת ושם סבנין החוסות מימי אבותינו כי כך מצאו כתוב על האנבים ושם כמו שלשה יהודי' והיא היתה עיר גדולה מאד ושם בית הקברות גדול לישראל שהלך שני מילין' ומשם ה' פרסאות לנאמח היא ימו אשר על שפת חיכו ושם יהודי אחד צנע' ומשם נ' פרסאות

מסעות של רבי בנימן

יב

פרסאות לאילין היא יבנה וערין נראה מקום המדרש
 ואין בה יחורים עד הנה וכול אפרים ומשם ב פרסאות
 למלמ'ס היא אשדוד אשר למלשתים החרבה ואין כד
 יהודים ומשם שני פרסאות לאשקלונת היא אשקלון
 החדשה שנתנה עורא הכהן על זל שפת הים והיו קורין
 אותה שנתה עורא הכהן והיא רחוקה מאשקלון הקדושה
 החרבה ר' פרסא והיא עיר גדולה סמוכה וכאם לית
 סכל מקום לטהרוד כי היא יושבת כקצה גבול מצרים
 ובה כסו מאת ס יהודים רבנים ובראשם רבי צמח ורבי
 אהרן ורבי שלמה ושם כסום קראין ושם כותיים כמו
 גמאות ויש בתוך העיר בור שקוראין לוג'ר אברהם
 אל כליל אשר חפר בימי מלשתיים ומשם לסגודש
 היא לוד ומשם יום וחצי לודין היא יורעאל ושם מעין
 אהר גדול ובה יהודיא אחד צנע' משם שלשה פרסאות
 לשימוריה היא צמור ושם קברו של רבינו הקדוש ורבי
 חייא שעלה סבכל חונה בן אסתי הנביא והם קבורים
 בה ויש שם קברים חרובים ומשם הפרסאות לשיבריה
 היושבת על הירדן הנקראים כנרת ושם גופל הירדן
 ושופך ים המלח אל ארץ הכנרת והוא המקום הנקרא
 אשדות הפסגה ויוצא ונופל בים סדום הוא ים המלח
 וכפניה כסוד יהוד' ובראשם רבי אברהם החוהור
 מוכתר ורבי יצחק ושם ימים המין נובע' מתחת הארץ
 וקורין להם חמי טבריה ושם נכנסו כלב בן יפונה
 בקרוב ושם מקום קברי ישראל ושם קברו של רבן
 יוחנן בן זכאי ורבי יוחנן בן לוי הכל בגליל התחתון
 ומשם שני ימי לטיסין היא מנתה ושם קבר שמואל
 הצדיק והרבה מישראל ומשם יום לעשרה היא

מסעות של רבי בנימן

גוש חלב ושם ככו ליהודים ומשם פרסאות לכוין
 היא סרון ושם מקרה א קרוב משם ועם קברי הלל
 ושמיא ושם ס קרבים פתלמדיהם ושם קבר ר' בנימן
 בר יפת ור' יהודה בן בתירה ומשם פרסאות לעלמס
 ושם נ' יהודים ובית הקברות גדול לישראל ומשם חצי
 יום לקאר'ים היא קדש נפתלי על שפת הירדן ושם קבר
 ר' אלעזר בן ערך ור' אלעזר בן עזריה וחוני המעגל ולשכנ
 ורבי יופי הגלילי ושם קבר נרקסן אבינוע ואין בה יהוד'
 וכסו יום לבל'ג ס היא רן וכסו כערה אהת ומשם יוצא
 הירדן עד רדן ונלין מתאחר אליו נחל ארנון הנירד
 מנבול מואב ולמי המערה נכר מקום המובא של פסל
 מיכה שהיו עובדים בני דן כיס' ההם ושם מקום המוכח
 של ירובעם בן נכש שהיה שם ענל הוהב ועד הנה גבול
 ישראל כמד הים האחרון ומשם כימים עד דמשק העיר
 הגדולה היא תהלת ספשלת נוד אל דין סלך תונרטיים
 הנקרא' טורקוס והיא עיר גדולה ויפת ער סמד ומיסק'
 חום והיא ארץ נגור ופרד'ס' סהלך טו סילין סכל צד
 לא נראה מדינת פירות ככל הארץ כמו יהודים אליה
 פהר חרסון אסנה ופרמי כי היא יושבת תחת חרסון
 אכנה יורד בתוך העיר והולכים הכינים על ידי גשרים
 על כל תתי הגדולים וכחוצרות ובשוקים והיא ארץ
 סחורה לכל הארצות ומפרך הולך בין הגנות
 והפרד'ס' חץ לעיר ומשקן פסנו כל הגנות והפרד'ס'ם
 שלהם ושם כניסה אהת לישימעאליס הנקראת נוסאע
 דימשקאין כננין התוא ככל הארץ יאומרי כי היא הית'
 ארמונת בן הדוי ושם עשו כמלאכה החרטומיים
 ונתל של זכוכית ועשו בו חורין ככנין יסורת החמד
 ויכנס

מסעות של רבי בנימין

וינס סמוך השמש בכל אחד ואחד מהן ויורד בו על
 מדרגו יב כנגד שניות היום ובני אדם מכירי בו כעורה
 חיוס ובין הארמון כמים בניוים נהנה ובכסף והוא גדול
 כמו נגיה אחת ויכולין ליכנס בתוכו לרחוק כמו נ אנשי
 ושם תלוי בתוך הארמון עלע אחת מענק אהרארכ'ום
 זרתות ורחבו כ' זרתות והו' היה מלך ענק סן הקדמוני
 ושמו המלך אנכסו שכך מצא חקוק על אבן אחת על
 קברו ובה כתוב שמלך ככל העולם ויש בה כמו שלשת
 אלפי מישראל וכיניה תלמידו חכמים ועשירי ושם
 ראשי ישיב' של ארץ ישראל ושמו רבי עזרא ואחיו שר
 שלום אב בית דין ורבי יוסף החמישי גישיבתי ורבי
 פעליח ראש הסדר הדרשן ורבי מאיר מאר החכמים
 ורבי יוסף אבן מלאח סוד הישיבה ורבי היסן הפרנס
 ורבי עדיק הרומא ושם סן הקראין כמו מאתיים ומן
 הכותים כמו ארבע מאות וכינהם שילום ואין מתחננים
 אלועם אלוי ומשם מהלך יום לולעד היא גלעד ושם
 פשרא כמו ששים ובראשם רבי צדוק והיא רחבת ידים
 פזליס ונות ופרדסיס ומשם חצי יום לסלכר
 מה עיר שלכר ומשם לבגל נכ חצי יום והיא
 גלעד כנקעה הלכנון אשר בנה שלמח לבר
 פתח וננין הארמון פאננים גדולות אורך האבן
 עשרים זרתות ורחבה שתיים עשרה זרתות ואין
 בין אבן ואבן כלום ואומרים בני אדם שלא נעשה
 בנין זה אלא על ידי האסעודא ובראש המדינה מעין
 גדול וישא וחולך כמאסעוד המדינה כמו נהר גדול
 ועליו רחיים הנור ומרדסים בתוך המדינה וים
 תרפור כמדבר אשר בנה שלגה כמו זה בנין אננים
 גדולות

מסעות של רבי בנימין

גדולות והעיר תדמור מוקפת חומה וה' במדבר רחוקה
 סן היישוב ומנעלת הנזכרת ארבעה ימים וכאלפים
 סן יהודים בתדמור ובורי מלחמה ונלחמים עם בני ארזים
 ועם בני ערב שהם תחת ממשלת נוף אלרין ועוזרים
 לשכיניהם הישמעאלים ובראשם רבי יצחק הינוי ורבי
 נתן ורבי עזריאל זלי ומשם לקריתין סהלך חצי יום
 והיא קריתו ואין בה יהודים אלא אחד אצל ומשם
 דרך יום לחנוה והיא חמת היושבת על נהר יבוק תחת
 הר הלבנון חמישים ההם בא רעש גדול בעיר ומתו כיום
 אח המשה עשר אלף אנשי ביום אחר ולא נשארו כ
 אם שבעים איש ובראשם רבי עולה הכתן ושך אבו אל
 גאלכ ומוכתו ומשם חצי יום לשיחא היא תצור
 ומשם שלשה פרסאות ללסרין ומשם סהלך שני
 ימים לחלב ויא ארם צונה והיא עיר מלוכה לסלך נוף
 אלרין ובתוך העיר אדמונו סוקף חומה גדולה סאר
 ואין בה מעין ולא נהר אלא מימי המסר הם שותים
 וכל אדם יש לו בור בביתו שקורין אלגוב ובה כמו אלף
 וחמש מאות מישרא ובראשם רבי משה אלקושטנדיני
 ורבי ישראל ורבי שת ומשם שני ימים לבגליץ היא
 מתורה על טור מרת ועד היום הזה שם מנדל בלעס בן
 בעור שם רשעי ורקשכנה על ענין שעות היום ושם
 כמו מנין יחחיים ומשם חצי יום לקלע נבר היא סלע
 מדברת והיא נשארת לבני ערב כשעה שלקחה התורם
 ארצם וחברי זום אל המדברות ושם כמו אלפים יהודים
 ובראשם רבי צדוק ורבי חייא ורבי שלמה ומשם
 יום לדקיא והיא כלנה בתהלת ארץ שנער והחולקת בין
 מלכות התורססם וארץ שנער ובה כמו שבע מאות
 שמונים

מסעות של רבי בנימין

טו

יהודים ובראשם רבי זכאי ור' נדיב הוא סניא נהיר ורבי יוסף ושם כנסתו מנעין עורא הסופר בעלותו מכלל לירושלים. ומשם שני ימים לתוך הקדמונה ובה כמון עשרים יהודים ושם כנסת עור' כסו' כן ובאותו מקל שהיה שם ביתו של אברהם אבינו אין עליו כנין וישמעאלים מכבדו אותו מקום זכאים שם להתפלל. ומשם מהלך שני ימים ומשם יוצא נהר אל כנור וחואן הכנור והוא הולך לארץ מדיונופל בהר נון ושם כסו מאתים יהודים ומשם שני ימים לנציבין והיא עיר גדולה ונהלי מים ובה כמו אלף יהודים. ומשם שני ימים לנור' בן עמר והוא בתוך נהר חרקל לרגלי הרי אררט מהלך ד' מילין לסקין שנחדשם בתרונ' נח אבל עמר בן אל כטאב לקח ארץ התיבה מעל ראש שני ההרים ועשה אותה כנסת לישמעאלים. ובקרוב התיבה כנסת עורא הסופר עד היום הוא. וביום ש באים יהודים מן המדינה להתפלל שם ובאותה מדינה של נזירה עמר בן אל כטאב כמו ד' אלפים יהודים ובראשם רבי מוכנר ורבי יוסף ורבי חזי' ומשם כ' ימים לא' פוצל הוא אשור הגדולה ושם כמו ד' אלפים יהודים ובראשם רבי זכאי הנשיא סורע דוד המלך ור' יוסף הסכונה ברחן אל פלך והוא חוזה למלך פון אל דין אחיו של נור' אל דין מלך דמשק והיא תחלת ארץ פרס היא עיר גדולה מאד מימי קדם והיא יושבת על נהר חרקל. ובינה ובין גינה הנגשר לבד והיא חרבת אבל יש שם כפרים וכרכים רבים ומנינה מהלך פרסה עד עיר ארכאל והעיר גינה על שפת חרקל ובמדינת אשור כנסת עובדיה וכנסת יונה בן אסתי וכנסת נחום האלקושי' ומשם מהלך שלשה ימים לרחבה היא לחובות.

מסעות של רבי בנימין

רחובות אשר על שפת נהר פרת ובה כמו אלף יהודים ובראשם רבי חוקידה ורבי אהוד רבי יצחק והיא עיר סוקפת חום ויפה עד פאר וגדולה ובצורה וסביבותיה ננות ומרסיים. ומשם מהלך יום לקרסיה היא כרכמיש על שפת נהר ובה כמו חמש מאות יהודים ובראשם רבי יצחק ורבי אליהן. ומשם שני ימים לא' יובר היא מות ברתא אשר בנהרדעא ושם כמו אלפים יהודים וביניהם תלמידי חכמים ובראשם הן הרב ורבי משה ורבי אליקים ושם קבר רב יהודה ורבי שמואל ולפני כל אחד ואחד בית כניסתו אשר בנו הם לפני מותם ושם קברו של רבי בסתנאי הנשיא ראש הולך ורבי נתן ורבנחמן בר פפא. ומשם חמשה ימים לחרדת ושם כמו חמשה עשר אלף יהודים ובראשם רבי יונן ורבי יוסף ורבי נתנאלי ומשם שני ימים לעיקרבה היא המדינה אשר בני ויננה מלך יהודה ובה כמו עשרת אלפים יהודים ובראשם ר' יחזקאל זל נתן ומשם שני ימים לבגדאד היא העיר הגדולה ראש מסעלת כלפי' אמיר אל מומנין אל עכאטי מסמסרת הנשיא שלהם והוא הממונה על דת הישמעאלים וכל מלכו ישמעאל מודים לו והוא עליהם כמו הפפא על. הנוצרים ויש לו ארמון בתוך בגדאד מהלך שלשה מילין ובתוך הארמון יער גדול מכל מיני אליהו העולם בין עושי פרי ובין שאינן עושי פרי ושם כל מיני חיות ובתוך היער סקורה מים באים מטה חרקל ובשעה שירצה לסתיל עצמו בו ולשמות ולשתות צרים לו עימות וחיות רעים וכא' לארמונו עם תעצו ושרו ושם המלך הגדול א' עכאטי האפטי הוא אהב

מסעות של בני בנין

והחבישם מאד ולפניו משרתים רבים משרתו והתק
 יודע ככל הלשונות ובי כתרורר משחוקרא יכונב
 כלשון הקדש ואינו רוצה להינות אלא מיניע כפי עושו
 מהצלאור וחותם חותמו בהן ומכרזן אותם שריו
 בשוק וקונים אותם גדולי הארץ ומרמזן הוא אוכל
 ושותה והוצו איש טוב ובעל אמונה ורוכז שלום לכל
 הכריזו ואינן יכולים בני ישמעאל לראותו והתעבים
 הנאים מארץ מרחק ללכת למיקה בארץ אלימן
 מכקשיו ללכת לפניו ואומרי לו מהארמון אדונינו אור
 הישמעאל וחרר תורתנו הראנו ויו מניך ואינו הושש
 לדבריהם ובאים שריו ועכרו והאשרתים אותו ואומרי
 אדונינו מרוש שלופך על האנשי הבאים מארץ מרחק
 הכתאויס לחסורו בצל נעיםותך ובאותה שעת ירים
 ומניח כנף בגדו מן החלון ובאי התועי ויושקים אותו
 ואמר להם שר אתה לכול שלום כי כבר רצח ונתן
 לכס שלום אדונינו אור הישמעאלים והוא בעיניהם
 כמו הנביא שלום והולכים לבתיהם יסמחים על פי
 הדבר שדבר להם השר שנתן להם שלום ויושקים
 בכנףו כל אחיו וכל ששפחתו וכל אחד ואחד יש לו
 ארמון בתוך ארמונו אבל כלם אסירים בשלשלאור
 של ברזל ועל כל בית ובית שלם שלא יקומו על המלך
 הגדול כי פעם אחת קמו עליו אחיו והמליכו אחד מהם
 ועזרה נזרה על כל בני ששפחתו שהיו אסורים
 בשלשלאות של ברזל שלא יקומו על המלך הגדול
 וכל אחד ואחר יושב בארמונו בכבוד גדול ולהם
 חדרים ומדינות ומכאיים להם הם מקדיהם והם
 אוכלים ושותים ושחחים כל ימי חייהם ובארמון המלך
 הגדול

נסעות של רבי בנין

הגדול בנינים גדולים ועמודי כסף וזהב ומתכונות וכל
 אבן יקרה ואינו יוצא מארמונו אלא פעם אחת בשנה
 כהג שקורין אותו רמאדן באי מארץ רחוקה באותו היל
 לראות פניו ודוא רוכב על הפרדה ולובש בגדי מלכות
 עשויים מזהב ומכסף ועל ראשו מצנפת עליה אבנים
 יקרות שאין להם שעור לשוויו ועל המצנפת סודר
 שחור כשביל אציעו העולם כלומר הראו כל הכבוד הזה
 השך יעשש אותו ביום המיתה ובאים עמו כל קצני
 ישמעאל מל בשים בנדים נאים ורוכזי על סוסים שרי
 ערכו שרי מדי ומדיס ושרי ארץ טובות מערב מהלך
 שלשה חדשי והולך מארמונו ועד בית התמלה שהיא
 בשער בוצה והיא בית התמלה הגדולה ההולכים
 בלם מלובשו בגדי משי וארמון האנשי והנשית ומצא
 בכל החוצות ובשווקים כל מיני מרחח מרגנים ומקרי
 לפני המלך הגדול הנקרא כלימח ונתת לו שלום בקול
 גדול ואומרים לו שלום עליך אדונינו המלך והוא מנשק
 בנגדו ורומז להם שלום בנגדו בתמישות יד והולך עד
 הצר התמלה ועולה במגדל עץ ודורש להם תורתם
 ויקומו חכמי ישמעאלים ומתפללין עליו ומשלחין אותו
 על רוב גדולותו וסודותו ומונין הכל אמן ואחר כך הוא
 מברך אותם ומבאין לפניו וכל ושוחט אותו והוא
 מסתם ונתן לשרים והם מסגרים מסגנו לשעום
 משחיטת יד המלך הקדוש שלהם והם מסתים בדבר
 ואחר כך יוצא מכית התמלה והולך על שפת נהר
 זרקל לכדו עד ארמונו וגדולי ישמעאלים הולכים
 באניות בנהר בנגדו עד שיכנס בארמונו ולא ישוב בדרך
 אשר בא בו ובאותו הדרך שעל שפת הנהר שוקדין
 אותו

מסעות של רבי בנימין

ואת כל השנה שלא יעבור משם שום אדם בספק
 מדרך כך רגליו ואינו יוצא מהארץ יותר בכל השנה
 וחוא איש שהור וחסיד ועש ארמן מעבר לנהר על
 שפת זרוע מרת שהיא מצד האחד של העיר וכנח
 בזכות גדולים ושוקים ופונקארות לעניים החולים
 חנא להתרפאות שם ושכמו ששים חזניות
 סרואים וכלם יש להם כשמים וכל צרכם מכית המלך
 וכל הולה שיבא שם יתפרנס מממון המלך עד שיתרם
 ושם ארמן גדול שקירן אותו דא אל סראפתאן והוא
 ארמן שאוכרם בו כל המטועים הנמצאים בקש
 ואוסרין כל אחד ואחדם בכללי ברול עד שתחרין
 לרעתם מניתין אותם וכל אחד וא' הולך לביתו כי בכל
 חרש וחרש בודקין אותם מקידי המלך אם חוזרין
 לרעתם מתירין אותם והולכי לדרכם וכל זה עושה
 המלך לצדקה לכל הנאים לעיר כנדאר בין חולים בין
 משועים והמלך איש חסיד וכונתו לשובה בודה הענין
 ויש שם כננדאד כמו אלף יהודים והם יושבים בשלה
 ובהקטן ובכבוד גדול תחת יד המלך הגדול וביניהם
 חכמי גדולים יראשי ישיבות מתעסקים בתורה משרה
 ושם בעיר ישיבות וראש הישיבה הגדולה הרב רבי
 שמואל בן עלי ראש ישיבת נאון סוף הלוי ראש השנית
 ור' ניאל ראש הישיבה השלישית ורבי אלעזר החבר
 ראש הישיבת הר' ורבי אלעזר בן צבת ראש הסדר
 הנגא מיוחס עד ששאל הנביא עזיה והוא ואחיו
 אדעים לנען הנמרות כמו שהיו המסורתי נוננים בזמן
 שנית המקדש קיים והוא ראש הישיבה החמישית
 ור' חסדיה מאר החברים ראש הישיבה הששית
 נ א C j ורבי

מסעות של רבי בנימין

רבי חזי הניסא ראש השביעית ורבי עזריא ראש
 הישיבה השמינית ורבי אבהם הנקרא אבו
 טאהר ראש הישיבה הש' ורבי זכאי בן בסתנאי בעל
 הסיום ראש הישיבה ה' הם הנקראים בשלבים
 שאין מתעסקים בדבר אחר אלא בצרכי צבור וכל
 ימי השבוע הם דנין לכל אנשי הארץ היהודי חוץ
 מיום כשנאים כלם לפני הרב שמואל ראש ישיבת
 נאון יעקב ועומר עם העשרה בשלגין ראשי הישיבות
 לדין לכל דבאים אליהם וכראשם של כלם רבי
 דינאל בן חסדאי הנקרא ראש גלור' ושם אדונינו
 ויש לו ספר היחס עד דוד המלך וקראים אותו
 היהודים אדונינו ראש הגולה וישמעאלים קראין
 אותו סירנא בן דוד ויש לו סדרה גדולה על כל
 קהלות ישראל תחת יד אסיר אלמנין ארון
 הישמעאלים כי בן צורה לורעו ועזיה לו חוחם
 על כל קהלות ישראל הדרים תחת יד תורתו
 וכך צורה לכל בר איש ישמעאלים ויהודים או מכל
 אומה שבכל מלכותו שיקו לפניו ותן לו שלום
 זכרם של יקום מפניו מלקין אותו מאד מכור
 והולכים עמו פרישים מן הנזים ומן היהודים בכל
 יום שהיה הולך לראות מני המלך הגדול ומכריות
 לפניו עשו דרך לאריות בן דוד כראוי לו ואמרים
 בלשונם אעמלאו טרין לסאידנא בן דאוד הונא
 דוכב על סוס ומלובש בגדי משי ורקסה ומצנפת
 גדול על ראשו ועל הצנפת סודר לבן גדול ועל
 היסוד רביד וכל קהלות ארץ שנער זפרס וכרסאן
 ושכא היא אלימן וליאר בך וכל ארץ ארם נהרים
 נארץ

מסעות של רבי בנימן

יה

וארץ קוש היושבים בהרי אררט וארץ אלג'ה היא
 הארץ המוקפת הרים ואין להם יציאה אלא
 שערי ברזל שעשה אלכסנדרוס ושם האומה
 הנקראת אלאן וארץ סיכריא וכל ארץ התורום
 עד הרי אפנה וארץ רנגינעד נהר נותן והם התורשים
 והם בדרה הנוצרים ועד שערי המדינות וארצות טובות
 ועד ארץ תודו ראש הגולה נותן להם רשות בכל
 הקהלות האלו לשום על כל קהל וקהל רב החזן כי
 הם נאים אליו לקחת הסמיכה ורשות ומכניאים
 לפני דורונור ומתנור מאפסי ארץ ויש לו
 מונקאור ונור ופרדסים בכלל ונחלות רבות
 סאר מנהלר אכותיו ואין אדם רשאי לגזול ממע
 כלום ויש לו מונקאות של יהודים ובשווקט ובלטרי
 הארץ מס ידוע בכל שנה ושנה חוץ ממה שמכניא לארץ
 מרהק והוא עשיר גדול והכם במסוק ובתלמוד ואוכלין
 על שולחני רבים מישראל בכל יום אבל העת שמקיימי
 ראש הגולה הוא מוציא מסוק גדול על המלך ועל השרי
 ועל הסגנים ביום שעושה לו המלך הסמיכה על
 השרה ומרכיבים אותו במרכבת המשנה אשר למלך
 ומכניאים אותו מבית המלך הגדול לביתו כתומים
 ובסתולות והוא עושה הסמיכה לאנשי הישיבה
 והיהודים שבמדינה בתלמידים חכמים ועשירים גדולים
 ובעיר נגראד שמנה ועשרים בתי כניסיות ליהודים
 בין נגראד ובין אל פרך אשר מעבר חדקל כי הנהר
 חולק את המדינה וכניסה גדולה של ראש הגולה
 מבני עמודי שיש מכל מיני צבעים טעומים בהם
 ובכסף ובעמודים אותיות של זהב במסוקי תלים
 ג ב C ij ושם

מסעות של רבי בנימן

ושם לפני הארון מדונות מאבני שיש כמו עשדת
 ובמדונת העליון ראש הגולה עם נשיא בירודוד
 ובמדונת נגראד עיר שלשה מילין גדולה בהקפת
 העיר והיא ארץ חמרים ונור ופרדסים שאין כמותם
 בכל ארץ שנקר וכאים אליה כסתררה מכל הארצות
 ובה אנשים חכמים פילוסופין ככל חכמה חרטומים
 ודעים בכל מיני כשוף ומשם לנהאזן שני ימים והוא
 רסן העיר הגדולה ובה כמו חמשה אלפים מישראל
 ובתוכה כנסת גיולה ושם קבור בבית סמוך לכנסת
 אחרת קברו מערה קבורים בה יב מתלמידיו ומשם
 יום לכלל היא בכל הקדמונה החברה והיא מהלך
 שלשים מילין גרהובותיה ועירין ארמון נבוכד נצר שם
 חרב ויראים בני אדם ליכנס בו מפני הנחשים והעקרני
 שיש כאונו הרוב משם עשרים מיל וישיבים עשרים
 אלפים מישראל מתפללין בכנסיות ועליות דניאל
 עליו השלום היא הקדומה בגנה דניאל והיא בנייה
 אבני גיר ולבני ובינה הכנסת וארמון נבוכד נצר
 אתון נורא יקדחא אשר הושלכו שם חגיגה מישראל
 ועוריה והוא ענק ידוע לכל ומשם לחלדה חמשה
 מילין שם כמו עשרה אלפים מישראל ובה ארבע בתי
 גניסיות אחת של רבי מאיר והוא קבור לפניו ורב
 זעיריבר ומאד רב מאיר ומתפללין שם בכל יום
 יהודים ומשם ד מילין למגדל לאנר אורך יסודו כשני
 זוא בני מלכנסת הנקראים לאנר אורך יסודו כשני
 מילין ובה חבדס אמה וארכו כסו מאה קלי ובין ועשר
 אמות דרכים שהזמה עולים בעונל מסבנין עד
 למעלה ורואי מנהלר עשרים מיל כי הארץ
 רחבת

מסעות של רבי בנימין

יז
 רזוכרת ידים ומשור ובתוכו נמלה זאטמן השמים
 ובקנה אותם עד התהום ומשם חציו יום לנמנאי ושם
 כמו סאתים יהודים ושם כנסת ר' יצחק נפתלי והוא
 קבור לפניו ומשם פרסאות לכנסת יחזקאל
 הנביא עה שעל נהר פרת ובמקום הכנסת נגדו עשי
 סגלים ובין כל סגול וסגול כנסת וכחצר הכנסת
 התיכה ואחרי הכנסת כנול של יחזקאל בן בוזי הכהן
 ועליו כיפה גדולה ובנין ימדי עומד מנין יכניה סלך
 יהודה והמסדה ושלשים אלף יהודים שכאי עמו
 כשהוציא אותו אויל סרוך מכירת הכלא זה דסקים
 על נהר כבר מצד ומצד אחד נהר ויכניה וכל הבאים
 עמו חקוקי כיתל יכניה בראש יחזקאל בסוף יאיתו
 המקום עד היום הזה סקדס מעט באים מארץ מרחק
 שם להתפלל מראש השנה עד יום הכפורים ועושם
 שם שפחה גדולה וזם ראש הגולה וראשי ישיבות
 באים שם כמנדאר וחונים על פני השדה שנים ועשרים
 מילין וכאים שם סוחרים בני ערב ושם יריד גדול
 הנקרא מ'הא ומוציאין ספר גדול מכתבת יחזקאל
 הנביא וקורין בו ביום הכפורים ועל קברו של יחזקאל
 עשירות וולקרת כל היום וכל הלילה מיום שהאיר
 אותה הוא בעצמו וחולפין הפתילות ומוסיפין שמן
 עד הזום הזה ושם ביר גדול של הקדש והוא מלא
 ספרי ומבית ראשון ומכאן שני יש שם ספרים וכל
 שאין לו בן יקדיש ספרו לשם ומביאין היהודים הבאים
 להתפלל שם מארץ פרס ומדינגר על עצמם אנשי
 הארץ לכנסת יחזקאל הנביא והם בני גדולי ישמעאל
 באים להתפלל שם סרוב חתום מיוקאל הנביא עליו
 C iij

מסעות של רבי בנימין

חשלו וקורין סמור מליהא וכל בני ערב באים שם
 להתפלל ושם סמור לכנסת כחצי מיל יקברי הנניד
 שישאל ועוריה ועל כל קבר וקבר כפרה גדולה
 ושעת החירות אין אדם בעולם נוגע בעכושו של יחזקאל
 עזר לרעה לא כישמעאלים ולא כיהודים ומשם שלשת
 מילין לעיר אל קיצונאר ובה כמו שלש סאורי יהודים
 זשם קבר רב פפא ורב הונא ורבי יוסף סיני ורב יוסף
 בר חמא ולפני כל אחד ואחד כנסת ומתפללין שם
 ישראל בכל יום ומשם לעין שפתה שלש פרסאות
 זשם קבר נחום האלקושי הנביא עליו השלום ומשם
 לכפר למת יום ושם קבר רבי הסדאי ורבי עקיבה ורבי
 לוסא ומשם חציו יום לכפר מחמבר ושם רבי דוד
 ורבי יחודד ורבי קובריה ורבי סחורא ורבי אבא
 ומשם יום לנהר לינא ושם כפרו של צדיקיהו המלך
 עליו השלום ועליו כיפה גדולה ומשם לעיר קופת
 סלך יום ושם קברו של יכניה המלך בנין גדול וכנסת
 לפניו ושם כמו שבער אלפים יהודים ומשם יום וחצי
 לסוריא והוא מתא מהסיא שהיו בה ראשי גליות
 זראשי ושיבות בתהלה ושם רב שרירא ורבינו האי בנו
 ורבינו סעדיא אל מימו ורב שמאל בן חפני הכהן
 זצנניהו בקבושין גדולה הנביא ורביים מראשי
 הגולה נמצא ביר דוד וראשי ישיבות שהיו שם
 כתחלה קידם חרנודי ומשם שני ימים לשפתיכ
 זשם כנסת שכני ישראל סעפר ירושלם ומאנניה
 וקורין אותם שפתיכ אשר בנהר דעא ומשם יום וחצי
 לאילנר היאפים כדיתא אשר על שפת פרת ושם ככר
 זילכתא לישראל ושם כנסת רב וסבא ובית מדרש
 חלמניה

מסעות של רבי בנימן

ב

ולפניהם קבריהם ומסע דרך סדבר ארץ שבא
 הנקראת ארץ מלימן לצד שנער כנגד הצמון מהלך
 אחד ועשר יום במדברות ושם חונים היהודים הנקראים
 בני ריכב אגיש תימא ותימא ראש המשלה שלהם
 ושם רבי חנן הנשיא מושל עליהם והוא עיר גדולה
 ומהלך ארצם אז יום בין ההרים הרי צמון ויש להם
 ערים גדולות ובצורות ואין להם עולגוים עליהם
 והולכי לשלול שלל רבמו בו לארץ פרחק עד בני
 ערב שכיניהם בעלי בריהם והם בני ערב החונים באחלי
 דרך סדבר ארצם ואין להם בתים והולכי לשלול שלל
 ולכו בו בארץ אלימן וכל שכיני היהודים מפחדו כהם
 וכהם עובדי ארמה ובעלי מקנה וארצם רחבת ידיים
 ונותנים עיסור מכל אשר להם לתלמידיו חכמי היושבי
 תם ד בבירת המדרש ולעניי ישראל ולפרושיהם אבילי
 ציון ואבילי ירושלם אין אוכלי בשר ואין שותי יין והם
 לובשי בגדים שחורים והם יושבים במערות או בבתים
 נרועים ומתעניין כל ימי היהודים חוץ מן השבתות וימים
 טובים ומנקשים תמיד רחמים מלפני השם על גלגול
 ישראל שידחמליהם בעבור שמו הגדול ומן כל היהודי
 הנשיא ארץ תימא וטילמאם שיש בה כמו מאה אלף
 יהודים ושם שלמון הנשיא ואחיו חנן הנשיא והם
 פורע דוד המלך עליו השלום כי כתב חיזם יש להם
 ומכבודות שאלוה לראש הגולה קרועי בגדים ומתעני
 ארבע יום בשנה על כל היהודי היושבים בגלות ויש
 שם כמו ארבעים מדינות ומתאים בפרים ומאה
 כרכים וראש המדינה תנא ושם בכל המדינות הגלו
 נה שלש מאות אלף יהודים והיא עד כאן ד' ע"א

ד ו (ג) ו

פצעות של רבי בנימן

פיו בחיכות זורעים וקוצרים והיא מהלך חמשה עשר
 מילין באורך וטו כרוחב ושם ארמון הנשיא שלמון
 והוא עיר יפה עד סאר ובה גנור ופרדסים וטילמאם
 כמו כן היא עיר גדולה ובה כמו מאה אלף יהודים והיא
 בצורה פאר ויוסרת בין שני ההרים נבונים ושם אנשי
 חכמים ונכונג וביניהם עשירים ומטילמאם לכינת
 ימים ואונורים בני אדם שהם שכט ראוכן ונדחציי שכט
 סנשה ששם שלמאסר מלך אשור והלכו שם ובנו
 הערים האלה גדולות ונצורות ונלחמים בכל
 המסלכות ואין אדם יכול לינסם אליהם שמה עשר
 יום הולכים בסדברות בלא ישוב ואין לינסם אליהם
 נכזר עיר גדולה מאד ושם כמו חמשים אלף ישראל
 ובה תלמידי חכמים ואנשים גבורים עורכי מלחמה עם
 בני שנער וארץ צמון וארץ אלימן הקרובים אליהם
 שהיא תולדת ארץ הגור ומארצם דרך חמשה ועשר
 יום לנהר ויראה אשר בארץ אלימן ושם כמו שלשת
 אלפים מישראל ומשם טבעה ימים לנאספ ושם
 כמו עשרה אלפים מישראל וביניהם רבניין ומשם
 מהלך חמשה ימים לנצורה היושבת על נהר חוקל
 ובה כמו אלפים מישראל וביניהם תלמידי חכמים ועשרי
 חרבת ומשם שני ימים לנהר סמירא היא תהלת
 ארץ פרס ובה כמו אלף וחמש מאות יהודים ושם
 קברו של עזרא הסופר הכהן שהלך מירושלם אל
 ארתחששתא המלך ופרת שם ועשו למנין קברו כנסת
 גדולה ומוד אחר הישמעאלי עשו בירת התפלה סרוב
 זבתם בו יאחזי ארץ היהודים סמטי זה באים הישמעאלי
 לתתפלה ומשם ארבע מילין לכוסתאן והיא עילם
 המדינה

מסעות של רבי בנימין

כא

המדינה הגדולה אבל אינה מיושבת כלה כי היא חרב'
 סקצתה ובתוך חרבוניה שושן הכירה והוא ארמון
 המלך אחשוורוש וש בו בנין גדול ויפה מימים קדמונים
 ובה שבעת אלפים יהודים ובה ארבע עשר כתי נכסיות
 ולפני הכנסת האחרת קברו של דניאל עליו השלום
 ונהר חרקל חולק את המדינה והגשר ביניהם ובעד
 האחר שרדים שם היהודים שם הם השוקים וכן
 הסחורות כלם ושם יושבים כל העשירים והעל האחר
 הם עניים מסני שאין ביניהם שווקים ולא סחורה ולא
 נגור ומרדסים עד שלבשו קנאו ואסרו אין כל העושר
 והכבוד הוה אליהם אלא בשביל דניאל הנביא עליו
 השלום שהוא קבור אצלם ושאלו להם לקבור דניאל
 בתוכם ולא נתנוהו אליהם אלא רצו ועשו עמהם
 מלחמה ימים רבים ביניהם עד אשר קצר נפשם ועשו
 משה ביניהם שיהיה ארון דניאל שנה אחת מצד זה
 ושנה אחרת מצד זה ועשו כן ונתמשרו כלם אלו ואלו
 משני הצדדין עד שבא לשם יום אחד סניור שאהב בן
 שאה המולך על כל מלכי פרס על חששה וארבעים
 שהם תחרו ירו והוא סולטאן אל מורס אל ככיר
 בלשון ערב והוא המולך משער נהר סומרה עד עיר
 סמרכות ועד נהר גוון ועד מדינת ניסבור וכל נהר גוון
 ועיר מדי והרי הפתון ועד מדינת טוברת שימצאו שם
 כיער שלה תורת שיצא מהן המור ומשלתו מהלך
 ד' חדשים וארבע ימים וכבאו שם האינפרודיה הגדול
 הוא סניאר מלך פרס וראה שממלטלי ארונו של
 דניאל מצד אל צד ועוברים נגשר יהודים וישעקאליהם
 קום רב עמו ושאל מה זה והגידו לו כל אלה הדברים אמר
 אין

ומסעות של רבי בנימין

אין נכון לעשות וזה הביון לדניאל אלא תמרו מזה
 ומזה בטורה ותשימו ארונו של דניאל בתוך ארון של
 נכבית ותתלוהו מן הנשר בשלשלאו של ברזל בתוך
 ובאותו מקום תננו בירר הכנסת לכל באי עולם
 מי שיצדה יבא בדת ותמלל בין יהודי בין ארמי ועד
 היום הזה ארונו של דניאל תלוי מן הנשר וצדה המלך
 ילא יצוד דייג בכל הנחר שעור מיל למעלה ושעור
 מיל למטה בשביל כבודו של דניאל ומשם נ' ימים
 לזונר בר ושם כמו עשרים אלף מישראל וביניהם
 תלמידיו הנכסים ועשירים אבל בגלגור הם יושבים שם
 ומשם שני ימים לנהר וארת ושם כמו ארבעה אלפים
 יהודים ומשט ד' ימים לארץ מולחארת הם אוסורת
 אשר אינן מאמינים בדת ישמעאל ויושב בחרים גדולי
 והם עונים לוקן שכאריך אל בששין וביניהם ד' קהלות
 מישראל ויושבין ויוצאין עמהם למלחמה ואין עליהם
 קול מלך פרס כי בהרים הנבוחים הם דרים ויורדים מן
 ההרים לשלול שלל ולבנו בו ועולים להרים ואין אדם
 יכול להלחם עמם ויהודים שכאריך ביניהם תלמידי
 חכמים והם תחת רשות ראש הגולה שבבבל ומשם
 ארבעה ימים לקארדיה ושם כמו חמשה ועשרים אלף
 מישראל והיא תהלת הקהלור הדרי בהרי הפתון כי
 שם יותר מסאר קהלות מישראל והיא תהלת ארץ
 מדינה מן הגולות הראשון שהולדה שלמנאסר
 הילך והם מדבין בלשון תרנו וביניהם תלמידי חכמים
 דים ככל למדינת עמאיה יום עד מלכות פרס ורשות
 בלך פרס עליהם ולוקח מהם מעל יד פקידו והם
 שפורעין בכל מלכות ישמעאל על כל אחד ואחד מן
 הזכרים

מסעות של רבי בנימן

כב

וזכרים מכן חמש עשרה שנה ועלה מודען בגל
 שנה והובא סמרי שהוא זהוב ושליש מוראבטי והים
 עשר שנים קם שם איש אחד ושמו דוד אל רואי מעיר
 עמאריה ולמד למני ראש הגולה חסדאי ולמני ראש
 הישיבה על ינאון ועקב בסדינת כנדאר והיה גדול בתורה
 משה וכהלכה וכתלמוד ובכל חכמה חיצונית ובלשון
 ישמעאל ובכתיבתם ובספרי החרטומים והמכשבים
 ועלה בדעתו להרים יד במלך פרס ולקבץ היהודים
 היושבים בהרי חפזון ולצאת ולהלחם בכל הגוים
 וללכת לתמוש ירושלים ויהי גותן ליהודים סיכום
 באותו שקר ואוסר להם כיהסם שלהני לכבוש
 ירושלים ולהוציא אתכם מתחת עול הגוים והאשתי
 בו סקצת יהודים וקראו אותו משיחתי שמע מלך פרס
 הדבר הזה שלח לבא לדבר עמי והוא הלך אליו בלא
 מהר ובהתחברו עמו אמר לו האתה הוא מלך היהודים
 ענה ואמר אני מיד נכנס המלך וצודת לתמושו ולהשעו
 בבית הסוהר מקום אשר אמירו המלך אמרו יעד אם
 פותסכעיר דבסתאן אשר על נהר גזון הוא הנחר הגדול
 ולסוף שלשה ימים ישב המלך לדבר עם שריו ועבדיו על
 דבר היהודי אשר הרימו יד במלך והנה דוד בא שהתיר
 עצמו מבית הסוהר בלא רשות בני אדם ובעת שראדה
 אותו המלך אמר לו מי הביאך פה אוסי התיירך אמר
 לו חככתי ותחבולותי כי אני איני ירא סמך ולא
 סכל עבדיך מיד צעק המלך לאמר תמטצו עני
 לו עבדיו ואמרו לו אין אנני רואים אותו אלא
 בשם עיר קול בלבד מיד תסדה המלך על חכמתו וענה
 ואם למלך הגוי הולך לדרכי והוא הולך והמלך הולך
 אחרין

מסעות של רבי בנימן

אחריו וכל שרי המלך ועבדיו הולכים אחרי סלכס עד
 בואם אל שפרו הנהר והוא לקח סודרו ופרש על פני
 המים ועבר עליו באוחזי שעה ראו אותו כל עבדיו
 המלך ישיהו עובר במעל סודרו ודלו אחריו ברעיות
 כשנורה ולא השיגוהו ואמרו כי אין מספיק בעולם כמו
 זה ובאותו היום הלך מהלך ימים עד אל עשר אהבה בשם
 המפורש והניד ליהודים כל אשר קרה ותמחו כלם על
 חכמתו ואתו כך שלח מלך פרס זה אל אחיז לאמנותן
 כליפה אשר כנדאר אדון הישמעאליים לדבר עם ראש
 הגולה ועם ראשי הישיבות ולסנוע את דוד אל רואי
 מלעשות כדברים האלה ואם לאו אהרוג את כל
 היהודי דגמאיים בכל מלכותי ובערת ההיא היתר צרור
 לכל הקהל ורץ ארץ פרס ושלחו כתבים אל ראש הגולה
 ואל ראשי הישיבות שכנדאר למה נמור לעיניכם גם
 אנחנו גם כל הקהל ורץ אשר כמלכות מעני ארץ האיש
 הזה ולא ישמך דם נקי או כתבו אליו ראש הגולה
 וראשי הישיבות דע לך כי לא הניע זמן הגאולה ערין
 ואתותינו לא ראעני כי לא ברוח יובר איש ואנו
 אומרים לך שתמען עאשך מעשות עוד כדברים האלו
 ואם לאו תהיה מנוה סכל ישראל מיד שלחו לו כמו
 כן אל וכאי הנשיא אשר בארץ אשור ולרבי יוסף החנני
 המכונה כירחאן אלמלך אשר שם לשור כתבים אל
 דוד אל רואי ועוד כתבו הנשיא והתורה הגבורים
 כתבים אליו לזרו ולהנהיגו ולא קבל ולא שב סדרכו
 הרעה עד שקם מלך א' ושמו זין אל זין מלך תורמ'ם
 עבר מלך פרס ושלח בשביל חמיו של דוד אל רואי
 ומן לו שחזר עשרת אלפים גונבים להרוג את דוד
 אל

מסעות של רבי בנימין

בג

אל רואי כסתר וכן עשה בא אל ביתו והוא ישן והרגו
 על מסתו ונתכלה עצתו ותחבולותיו ולא שכ הסתר
 מלך פרס מעל היהודי אשר בהר ואשר בארצו וכשראו
 כן שלחמו לראש הגולה לכא בעזרתם אצל מלך פרס
 ויבואו כדבר טיב ודבר פיוס ופייסו ונתפייס ונתן לו
 במאה ככרם וחב ותשקוט הארץ אחרי כן וחמטו ככל
 זמאנות ההר עד חסרן מהלך עשרה ימים היא מרי
 העיר הגדולה ושם כמו חכשים אלף ישראל ושם
 לגני כנסת אחת קבורים סרדכי ואסתר ומסמך
 ימים עד דברלתאן ויש בה כמו ארבעת אלפים יהודי על
 נהר גזון ומשם שבעה ימים למדינת אסכחאן היא
 העיר הגדולה והיא עיר המלוכה וחיא מהלך כ' מיל
 וזכר כמו ש' אלף ישראל ושם שר שלום הרב שהיה
 ממונה על יד ראש הגולה ועל כל הכרכים אשר בכל
 מלכות פרס ומשם ארבעה ימים לשיאפו היא פרס
 המדינה ובה כמו עשרת אלפים יהודי ומשם שבעה
 ימים לנינת העיר הגדולה שעל שפת נהר גזון ובה כמו
 שמננת אלף ישראל ואותה העיר ארץ סתורה בא
 אליה בסתורה מכל לשונות הגו' והיא ארץ רחבת
 ימים ומשם חמשה ימים לסמכנת העיר הגדולה
 אשר בקצה המלכות ושם כמו חמשים אלף ישראל
 זרבי עובדיה הנשיא ממונה עליהם וביניהם חכמים
 ועשירים ורולי ומשם ארבעה ימים לטוכורו היא
 המדינה שאמצא המור בעיר שלה ומשם מהלך שס'
 עשר יום להרי ניסכאן אשר על נהר גזון ויש שם אנשי
 ישראל בארץ פרס שהם משפח ואימרי כי בערי ניסכור
 ארבעת שבטי ישראל שבט דן ושבט זבולן ושבט אשר
 ושכט

מסעות של רבי בנימין

דכטס יפתלי הגולה הראשונה שהגלה שלמנאסר
 מלך אשור כמו שכתוב ויגלם כל הלחך והחכור והיגזון הרי
 מדי ומהלך ארצם עשירים יום ויש להם מדינות
 וכרכים בהרים מצד אחד מקיף אותם נהר גזון ואין
 עליהם עול גוים כי אם נשיא את עליהם ושמו ר' יוסף
 אמרכל'א הלוי ויבניהם תלמידי חכמים וזרעיהם קוצרי
 והולכים למלחמה לארץ כוש דרך המדברות ויש להם
 בירת עם כופר אל תודך שהם עובדי הרוח וחוגים
 במדברות והיא אוסרה שאינם אוכלים לחם ולא
 שות' יין כי אם נחרי כמור' שהוא בלתי מבושל והם
 בעלי אפים ובמקום האף יושלחם שני חורין קטני שיוצא
 מהם הרוח ואוכלין כל בהמות טהורות וטמאות והם
 אחיבי ישראל והיום ש' שנה כשבאו לארץ פרס
 בחיל גדול ולקחו את מדינת דאי והכו אותה למי הרב
 דלקחו ארץ כל שללה והלכו להם דרך המדבר ומהיום
 לכסתר ימים לא נראו כדבר הזה בכל מלכות פרס
 וכשבע מלך פרס היה אפו עליהם ואמר לא בימי
 אבותי יצא עלי חיל מהמדבר הזה ועתה אלך ואכרור
 ארץ עשם מן הארץ והעביר קול בכל מלכותו וקצץ כל
 דחילתיו ונקש תייר אחד להראותו מקום הנותם
 ונמצא לטם איש אחד ואמר לסלך אני אראה לך מקום
 כי אם מהם נגד לו המלך להעשירו אם יראה לו ואם
 תעשה הדבר הזה אמר לו המלך כמה אנני זריכין הוצא
 לדרך והולמדבר הגדול הזה אמר להם קחו להם וימים
 לחמשה עשר יום כי לא תמצאו שום מחיה עד ארצם
 וכן ישו והלכו במדבר דרך טו' ימים ולא מצאו כלום ולא
 נשאו בידם מחיה אלא דבר מועט עד שהתחילו למות
 הארם

מסקות של רבי בנימן

כר

ההרם והכמה אשר עמם וקרא הסלך לתיר ויאמר
 לווארד דברך שחכמתנו למצוא את אויבנו ויען
 ויאמר לו תעיתי בדרכך ויחר אמו ויצו להתיר את ראשו
 וצוה הסלך בכל מהנחו כל אדם שיש לו שום מתיר
 להלוק ויחוק עם חברו ואילו מה שבידם ונס הכהמות
 והלכו בסדר עדין ימיים עד סבאו אל הרי ניסבור
 והיהודי יושב שם והם באו שם ביום חתנו גנות ומרדסי
 ועל מעיניו המי אשר מצד לנהר גוזן והמי ימי המירות
 ואכלו והשתותו ואין אדם יוצא אליהם אבל היו רואים
 על ההרים מדינות וסודלי הרב וצוה הסלך לב' אנשי
 מעבריו ללכת לשאול מה אומרת וישבת ההי' ולעבור
 אליהם על כל מניס בסמינות או לשוט על מניס המי' ושם
 מצאו וישם ושר גדול ועליו מגדלי ופתח סגור ולפני
 הגשר מאוהו הגד עיר גדולה וצקעו לפני הגשר עד
 שבא להם אדם יחיד ושאל להם מה תרצו אולמי אחת
 ולא הבינו עד שבא התורגמן שהיה יודע לשונם
 ושאל אותם ואמרו עבדו שלך פרס אנהנו ובאנו
 לשאול מי אתם ולמי אתם עובדי אסרו להם יהודי
 אנחנו אין עלינו לא סלך ולא שר מן הגוי' אלא שר
 אחד יהודי' ושאלו אותם על דבר הכיסוף בני גוף
 מן כופר אל תורך והם אסרו להם כיהם בעלי
 בריתנו וכל המבקש רעתם מבקש רעתנו וישבו שני
 האנשים האלה וינידו לסלך פרס ויפחד סלך פרס
 פחד גדול ויום שני שלחו אליו לערך עמו מלחמת
 והוא השיב לא נבאתי להלחם ככם כי כניפרי אל תורך
 אויבי באתי להלחם ואתם נלחמתי אתכם כי אני אקת
 גפתי ואהרתי את כל היהודים אשר בכל מלכותי כי
 יא

מסקות של רבי בנימן

אני יודע כי אתם חוקים ממני כמקום חודי אבל אתם
 עשו עמי וחסד שלא להלחם בי והניתו אותי עם כופר
 תורך אויבי ותסכרו לי סוון מה שאני צריך לי ולחילותי
 והיהודים לקחו עצה ביניהם להתרצות לסלך פרס
 בשביל היהודים אשר במלכותו ונכנס באותו כבוד הוא כל
 חיילותיו ושב שם שני יום וכבר באותו כבוד גדול
 ושלחו כתוב לכופר אל תורך בעלי בריתם והודיעום
 ודבר היה והם עמדו כלם על מעברות ההרים כחיל
 נכבד כל החוננים במדבר התוא וכשיצא סלך פרס
 להלחם עמם ערכו אתם מלחמה בדרך ונסעו אנשי
 כופר אל תורך והרגו כחיל פרס חללים רבי' וינס סלך
 פרס כמותו מעט אל ארצו ופרש א' מעבריו מדה ארץ
 יהודי אחד מהארץ ההיא ושמו דבי מסרה והוציאו
 מאותה הארץ וכשהיה בארץ פרס כבש אותו לעבר
 ויום אחד מימים באו דורכי קשרו לשחוק לפני הסלך
 ולא נמצא בכלם דוגה קשרו כרובי משה שאל הסלך
 על ידי תורגמן והגיד לו את אשר קרהו ואין רעה אותו
 הפרש ההוא מירעוזה אותו הסלך בן הגוי' ותלביש
 אותו בגוי' שמושי ונתן לו מתנות ואם לו א' תרצה
 לשוכן ליתנו ומני אעשה עמך חסד ותהיה עשיר גדול
 וממינה על כל בית ענה ואמר לו ארוננו הסלך לא
 אוכל לעשות הדבר הזה אולקחו הסלך וישמחו בנות
 הרבשר שלום מן קהל אספהאן ונתן לו הרכ נתן
 לאשה והוא רני משה זה ספר לי את כל הדברים
 האלה ו' ומשם חזרתי לארץ כיוסחאן אשר על שפת
 זרקל ומשם יורד הגנה ויורד בית חודו אל אי אחד
 בקרקוש מהלך האיששה עם ואין זורעין שם ואין
 להם

משעות של רבי בנימן כח

להם אלא מעין אחד ואין שם ככל הארץ נהר כי פשו
 נשמים הם שותים ותגרים כאים מארץ הורו ומן האים
 וחונים שם בסחרה ואנשי ארץ שנער ואלים ונרץ
 פרס מביאים שם כל בודי משי וארמן ופשתן מרוקמן
 קנכוס מן השם ושעורים ודוחן ושמן וכל מיני מצל
 וכל מיני קטנית ועושין סחורה אלועב אלו כי אנשי
 הורו מביאים שם בשמים לרוב מאד ואנשי היא סרסור
 בנייהם ופוח הדבר בלכד הוא תייהם ויש שם כמו חמש
 מאות יחודים ומשם עשרה ימים בים עד קת'מה ושם
 חמש אלפים מישראל וים יצא הכדולת ונארבע
 ועשר בניסין ירד שם מטר על פני הים ומקבלי המטר
 ההוא ונסגרים ונפלין לתוך קרקע הים ובהאי תשרי
 באין שם שני בני אדם לקרקע הים כחבלים ומלקטים
 את השרצי החם ומוציאין אותם ומבקעי אותם ומוציאין
 פתוכם אנשים הללו ומשם מהלך שבע ימים להאולם
 הוא תחלת מלכות עובדי השמש והם בני כוש והם
 חזיים ככוכבים וכולם שחורים ובעלי אמורה במשא
 דבמין וכשיבואו אליהם התגרים מארץ מרחק ונכנסין
 אליהם בנסל ונכנסין אליהם שלשה סופרי המלך
 וכותבים משם ומביאין אותם בפניו והמלך מקבל על
 עצמו ממנם שהגתו אותו וכל מי השרה בלא שומר
 ושם מקיר אחד יושב בתות וכל אברה שימצא אדם
 בכל מקום יביא אותה אליו ובעל האברה יאמר סימניה
 ויתנהג לה וכן מנתנו בכל מלכותו מהמלך ההוא ומפסח
 עד ראש השנה כל ימי הקיץ חום גדול ומשלש שעור
 מן היום ומעלה מתחנאים בני אדם כלם בבתיהם עד
 הערב ואחר כך יוצאין ומרליקין גרות בכל השוקים
 דיא D והתוצות

מסעות אל רבי בנימן

והתוצות ועושין מלאכה כליהור כל הילול כי ביום
 לא יוכלו מרוב החום הגדול ובארץ החייה הוא הפלמל
 שהם נושעי האילנות שלהם על פני השדה כל העיר
 וכל אחד ואחד מהם יודע פרדסו ואילנות קטנות הן
 והפלמל לן הוא אכל כשלוקטין גתו משימין אותו
 באונות ונותנין עליו סים חמים ומיכשין אותו לשמש
 כדי שיתחוק וירקיים ותואו תזור שחור ושם ימצא
 תקנה והוא גבול ומיני בשמים הרבה ואנשי הארץ
 תהיה אינם קוצרים ארץ מתייהם אלא חונסי אותם
 במיני בשמים ומשימין אותם בספסלים ומכסין אותם
 בסרני כל משפחה ומשפחה לבוי ומתייבש הבשר עם
 ההעצמות והם דומים כבני אדם תיים ומכירין כל אחד
 ואחד מהם אבותיו וכל משפחתו מהיום לכמה שנים
 והם עובדים לשמש ויש להם כמות גדולה בכל מקום
 חוץ לעיר כמהלך חצי מיל ונבקר הם רצים לקראת
 החמה כי יש בכל כרד כמו גלגל המדה עשוי בפי
 כשוק ובמארת השמש חוזרת הגלגל בקולות גדולות
 וכל אחד ואחד מהתנו בידו ומקשרין לשמש אנשי ונשים
 זה דרכם כפל למי ביהם ככל אלה העקימורו כמו
 מצדה יחידים בכלל הסריעות וכל אנשי הארץ שחורים
 והיהודים כמו כן והן יהודים טובים בעלי מצות וביניהם
 תורת משה ונביאי דבר מועט בתלמוד והלכה ומשם
 שנים ועשרים יום לאיי כנף והם שוכני העובדי האש
 הנקרא ק דונלחין וביניהם שלשה ועשר אלפי יהודים
 ויש להם לדת בנין כוכר בכל מקום בנית עבודת ודת
 שלהם ואתם הכומרי כשפנים גדולין כמותם בכל
 הארץ בכל מיני כשוף ולמיני המדה של בירת תמלת
 עסק

מסעות של רבי בנימן

כו

עסק גדול ומדליקין כל ימי עולם שם אש גדולה וקוראין
 אותה אל חותא ומעבירין כזה בנייה וגם מיתיהן משליכ
 בתוך האש ויש שם מתן גדולי הארץ שגודרים עצמן
 בהיותן לישרף באש וכשהגודר אומר לפני ברוח
 ולקרבני הנה נדרתי על עצמי להשליך עצמי כאש בחיי
 עונין לו כלם ואומר לו אשרך וטוב לך וכשניע יום
 הגדר עושים לו משתה גדול ורוכב על סוסאם הוא
 עשיר ואם הוא עני הולך ברגליו עד שפת העסק ומשליך
 עצמו בתוך האש וכל משפחתו סרענין בתוף ובמחולות
 עד שישרף כלו ולקץ שלשה ימי יבואו שני מהכומרים
 החם מהגדולים שחכם אל בותו ואל בניו ואומר להם
 התקנו הבית כי היום יבא אליכם אביכם לצוות לכם מה
 תעשו וחם לוקח עדין מן העיר והנה השטן בא כדמות
 ובא אשתו ובניו ושואלי לו היאך הוא באותו העולם
 והוא אומר כאתי עד חברי ולא קבלוני עד שאשלים
 חובותי לבני ביתי ולשכני והוא עושה צואה ומחלק
 נקמיו לבניו ומצווה לפרוע כל סדו שהוא חייב לכל
 אדם ולקבל מן בני אדם מה שהם חייבי ויכתבו העדי
 צואתו לילך לדרכו ואינם רואים אותו כלום ועל מי
 השקר והמרמה רואר והכסף הדוד ששעושי להם
 הכומרי האלו הם מתחזקי ואומר כי אין כמות בכל
 הארץ ומשם לעבור לארץ אל צון מהלך ארבע יום
 והוא קצה המורה ויש אומר כי שם דרך ים הארץ
 הנקמא ובאותו יום שולט ככסיל שיצא שם דוד
 סערה לפעמים ואין אדם ספן יכול לילך על המפיעת
 מכובד הרוח עד שמשליך הרוח את הספיעה באותו
 מ הנקמא ואינה יכולה לזוז מסקנות ואנשים יושבים
 D ij ב ד

מסעות של רבי בנימן

שם עד בלור מהייתם אחר כך ימותו וכמדו ספיות
 אוכדות כח הענין אכל בני אדם למדו חכמה להמלט
 מן המקום הרע הזה ליקחין עורות בני בקר עמהם ואם
 יבא אווני הרוח ומשליכם יים הנקמא יקח העיר ויכנס
 בתוכו ויסבין אחד בידו ותומר ארץ העיר מכמנים כדו
 שלא יכנס בו חמים ומפיל עצמו בתוך חסי ורואח אותו
 הנשר הגדול הנקרא ג'ימו והוא סכור שהיא כחמה
 יורר ולוקח אותו ומצואו ליכשה והונה עליו בהר עסק
 לאכול אותו ומסר האדם ומכה אותו כסבין והורגו
 ויוצא מן העיר והולך עד שמניע לישוב והרבה בני אדם
 ניצלין בנינין ח' ומשם שלשה ימים אל ג'נולה מהלך
 טו ימים וירד ים ושם כמו אלף מישראל ומשם לכולן
 שכעת ימים דרך ים ואין שם ישראל ומשם שנים עשר
 ימים לזכר ושם יהודים מעטים ומשם שמה ימים
 לחודו אשר כיבשה הנקרא בעדאן והיא עדן אשר
 בתלסר וזה הרים גדולים ושם מישראל הרבה ואין
 עליהם עול גוים ולהם עדי ומגדלים כראשי ההר ויורדי
 לארץ הנועטום הנקרא רת לוביא היא מסעלה
 אדום והכז הלובי אשר בארץ לוביא ונלחם עמהם
 היהודי ולקחין שלל וכודה ועולין אל ההרים ואין אדם
 יכול להלוזם עמהם ובא שם סאותם היהודי אשר
 בארץ עדי רבי לארץ פרס וארץ מצר' ומשם לארץ
 אסואן מהלך עשרים יום כמדבר שלא על גהר מיטון
 היורד מארץ כוש שיש להם מלך וקוראין אותו סולטאן
 אל חש ויש שם קצת שהם ככהמות לכל ענייניהם
 אוכלי העשבי על שפת מיטון והולכין בשדות ערומי
 טאין להם דעת כשאר בני אדם שובקין עם אחיותיהם
 וע

מסעות של רבי בנימין

כז

ועם סימיוסא והיא ארץ חמה סמוך וכשהולכין אנשי
 אסיון לשלול שלל בארצם מולכין עמהם לחם וחם
 וצמק ותאפי ומטיילי אליהם והם באי גזרי המאכל
 ומביאין אותם שבי' ומכרין אותם בארץ מצרי' וככל
 המסלכות אשר סביבותיהם והם העבדו השחור' בני
 חם' ומאסונו עד חלוון שנים עשר יום וברך כנו'
 מאתי יהודי' ומשם הולכין כשיירות מהלך חמשה
 יום דרך סדכר הנקרא אל צהלא למדינת ווליא היא
 חילתה בארץ גנדה ובאותו המדבר יש הרי חול ובער
 שיקום הרים מכסוד השיירות בחול ומת' כולם בתוך
 החול והנשלי' מהם מוליכין עמהם ברזל ונחשת וסני
 פירות ומני קטנות ומלח ומכניא' משם הוזהב והסרגליו'
 דיקורות והיא בארץ קוש דנקראת אלהבש
 מירכתי מערב' ובחלוון דרך ג' ימי לקץ המדינה
 היא ראש תחלת מצרי' וברך כמו שלשי' אלף יהודי'
 ומשם עד פלום המשרה ימים והיא פיתום וברך כמו
 עשרי יהודי' ועד היום חוד' נראד' שם מן הבנין שכנו
 אכוננו' ומשם למצרים ד' ימים והיא עיר גדולת
 היושבת על שפת נילום והוא אל ניל וברך כמו אלפי'
 יהודים ושם ב' בתי בניסיות אחת לאנשי ארץ
 ישראל בניסיה אל שאסין ואחרת כנסתו אנשי בבל
 בניסיה אל עירחקין ואינם נוהגים ועתה אמת
 גפרשיון ונסדרי' של תורה כי אנשי בבל נודעו לקרות
 בכל שבוע פרשה כמו עושין בכל ספרד ובכל שנה
 מסיים את התורה ואנשי ארץ ישראל אינם
 נוהגים כך אבל עושים ככל פרשה שלשה סדרים
 ומסיים את התורה לסף שלש שבועים ויש בנייהם

ד' ג' D liij מה

מסעות של רבי בנימין

במה ורקנד' להתחבר כלם ולהתפלל ביחד כיום
 כמדת תורה וכן ביום מתן תורה ובניהם רבי נתנאל
 שר השוי' ראש הוישיבה והוא ראש לכל קהלות מצרי'
 להקים רבנים והונן והוא משרת פני המלך הנודל
 היושב בזרפתון צוען מצרי' המדי' והיא עיר מלוכה לכל
 בני ערב ושם אמיראל מוסני' עלי' בן אביטאלב וכל בני
 ארצונקו אי מורדי' אשר מרדו כזאמר אל מוסנין אל
 עכאזי היושב בכנרדא ובניהם קנאר' עד לעולם והוא
 הושיככ או בצוען כי הוא הדומה לו והוא יוצא שני
 פעמי' בשנה אחת בעת חום והשנית כשיצא נילום
 הנצור צוען מוקפת חומה ומצרי' אין לה חומה כי היאור
 פסככ אותה מצד אחד והיא עיר גדולת וברך שווקים
 ופונקאות והיה עשיר הרבה בה' ולא ירד שם מטר
 ולא קרח ולא שלג לא ראו מעולם והארץ חמה ביותר
 והיאור יוצא מעם אותה בשנה בחודש אלול ומכסה כל
 הארץ ומסקה אותה מהלך שו' ימי והמי' נשאר' אלול
 ותשרי על פני הארץ להשקותה ולהרוותה ויש לחם
 עמוד של שיש שגנו שם בהכמה והוא לפני אי' א' בתוך
 המי' והוא לב' גמות ארכו על פני המי' ובשעת שעולת
 היאור ומכסה אותה יודעי' כי כבר עלתה וכסה ארץ מצרי'
 מהלך שו' יום ואם כסד' חצי העמוד לא יכסה כי אם
 חצי הארץ ובכל יום ויום מורד אותם אדם אחד ומכריו
 בצוען ובמצרי' ואומר לנו שבת לאל' כי עלה היאור
 כך וכן וכל יום הוא מורד ומכריו אם מכסה היאור
 העמוד כליוש שובע גדול בכל ארץ מצרים והיאור
 עולה מ'ט' טעם עד שמכסה הארץ לקצה חמשת
 עשרים ימי' שיש לו שדה שוכר מועלים וחומרין לו

המירח

מסעות של רבי בענן כח

המדה גדולה בשדה ובמים הדין בעלון המים נכנס
 בהמדר ובשעה שיוסרו המים נשאר הדגן כהמדר
 גלוקין : ואתם בעלי השדות ואוכלי המוכרים לסוחר
 שמולין : ואתם מסולחין ככל מקום והדין שמים
 מאד ביותר וגדולי הארץ לוקחין מן המים של
 הדגים ומדליקין גרותיהם בארץ וזם : וכל אדם
 מאתם הדגים ושתה : וזריהם ממי היאר לא יוק
 לוכי אותם המי רמאה להם ושואלין בני אדם ואשר
 להם ממי מדה היא עלות היאור ואופרים אנשי צרים
 כי לטעלה בארץ אל חלט והיא ארץ הוילה יורד ברת
 מטר הרבה כוסן עלו היאור ומרובם הוא על הרד היאור
 ומכסה מני הארץ וכשע שאין היאור עולה אינם זרע
 זרענו ככד בארץ והם זרעין במרהשין לאתר שג
 היאור למקומו ובאדר קוצרים השעורים ובניסן חטש
 ובניסן יש להם גורגמות ואנואם וקטנאים ודלועים
 וחרובין ופולים וזבלונים והגומים ומיני יקרות כגון
 פרמתיים וירבונים וקטפים וחורת וכוסברת ועולשין
 וכרכים וענבים והארץ מלאה כל טוב והזנות והפרס
 וסקין אותם ממקוה המים וממי היאור כי היאור
 כשיבוא למצרים משם יפדל לזרבעד רששים שביל
 אחד הולך דמיאט היאם כחמור ונופל שם בים
 ושכל אחר הולך לעיר רשד הקרובה לאלקסנדריאה
 ונופל שם בים : ושכל השלישי הולך דרך אשמן העיר
 הגדולה בגובל מצרים : ועל ד' רששים האלו
 מדינות וכרכים וכמרים מזה ומזה וכל בני אדם הולכי
 באפינה ומבישה ואין בארץ ערץ נושבת כמור והיא
 רחוקה ימים מלאה כל טוב ומצרים חזרה למצרי
 ד ר ד iii D הקדמות

מסעות של רבי בנימן

הקדמות וזני פרסאות והיא הרנה ומקום ננין
 המסורת וזני פרסאות והיא הרנה ומקום ננין
 יוסף שם הרנה מאד ויש עים עמוד אחד עשוי ככשוף
 ולא נראה כמוה בכל הארץ ובכל המקומות והם
 בנייים מסיד ואבני בנין חזק עד מאד ושם חוץ לעיר
 נבנת משה רבינו עדה מימקדם ושם וכן אחד
 פרנס שמש של הנסרת והיא תלמיד הנם וקורין
 אותו אל שיד אכונאצר ובמצרים ההרנה ככהלך נ
 פילין : ומשם לארץ נושן שמנה פרסאות היא בולסור
 סלבים ושם נמוג אלפים יהודים והיא עיר גדולה
 ומשם חצי יום לעיקאל לעין אל שםם היא רעסס
 והיא הרבה ושם מהננין שכנו אכותינו עה ושם כמו
 מודלי בנייים וזבלני ומשם יום לאל כובליא ושם כמו
 מאתים יהודים : ומשם למנזמתא חציוום ושם כמו
 מאתים יהודים : ומשם לרמדה ארבע פרסאות ושם
 כשבע מאות יהודים : ומשם חמשה ימים ללמחלה
 ושם כמו חמש מאות מישראל : ומשם שני ימים
 לאלקסנדריאו ואלכסנדרום סוקרון קראה על שמו
 ובנה אותה בנין חזק ויפה עד מאד הנתיים והארמונים
 והחומות סבנין יפה עד מאד וחוף למדינה מדרש
 ארסטור רבו של אלכסנדרום ושם בנין יפה וגדול
 ועמודי שיש בין מדרש למדרש : ושם כמו עשרים
 מדרשות שהיו גאי : שם מכל העולם ללמוד שם חכמת
 ארסטו הפילוסוף והעיר בנויה לטעלה והחוליה למשח
 על ידי גשרי וחוצותיה ישרתו מתוכה כשוקים שאינם
 רואים אדם מהם מהלך מיל משער רשד ועד שער
 חים ושם בנה מסלה על הנסל של אלכסנדריאה דרך
 מל

מסעות של רבי בנימן

כט

מיל בתוך ים ושם עשה סנדל גדול הוא הנקרא המנורה
 ובלשון ערב מטאר אלכסנדריאה ועשה על דאש הסנדל
 מראה של זכוכית וכל הסמינות שהולכות להלחם בך
 להויק לר מארץ יון ומארץ הסערב ממהלך חמשים
 יום היו רואין אותן סן המראה של זכוכית והיו שומרין
 עצמם מהם עד שים מימים כאה סמינה מארץ יון
 לימי רבים אחרי פות אלכסנדרוס ושם הספן שדורות
 איש יוני חכם בכל חכמה והיו היונים משועבדים תהר
 עול מצרים מימים תחם והביא האיש ההוא הספן דורון
 גדול למלך מצרים כסף וזהב ובנדי משו והגדה לפני
 המראה כי כך היה מנהג כל סוחר שיבוא להגורת שם
 וככל יום ויום היה אוכל עמו שומר סנדל המנורה הוא
 ועבדיו עד שמצא חן בעיניו והיה יוצא ובא כל הימים
 שם יום אחד עשה לו משתה והשקהו יון הרבה לו
 ולכל עבדיו עד שהיו ישנים כולם וקם הספן ועבדיו
 ושברו המראה והלכו לדרכם בלילה ההוא ומאותו
 היום והלאה התחילו בני ארובם לכא שם כדונות
 ובסמינות גדולות ולקחו מידם את האי הגדולה קריטם
 וגם כפרוס שהם תחת עול יונים עד היום הזה ולא יוכלו
 אנשי ארץ מצרים עוד לעצור בה לפני היונים ועד היום
 הזה סנדל המנורה סימן להולכי הים כי כל הבאים א
 אלכסנדריאה מכל המקומות רואים אותה סרמוק
 סהלך ק' מילין ביום וכלילה סמירה מאור אבוקה ורואי
 הספנים האש מרחוק והולכין כנדרו והיא ארץ סהורה
 רובלת לכל העמים ומכל מלכות אדם באים שם אל
 אלכסנדריאה מארץ בליסיא וטוסכנה ולומכנדריאה
 תולית ומלכי וסקליית ורקסיה וקרטייה ואספניא
 ורסיה

מסעות של רבי בנימן

דרסיא ואיסאנייד ושושנאה ורנא סקא ותלאץ
 ומלנדיש והיטר ולרסנדיה ומאנייה ופיטו ואנו
 וברגוניה ומריאנה ומלוביצא וניואה ומפיטושקונט
 ואינן ונכארה וסד המערב ליטמקאלי אל אנרלוס
 ואל עדות ואמריקה וארץ לערב וסד הודו וסחילת
 ואל הכש ולובית ואל ירמן ושנער ואל שאם ויון
 הנקראים גרייט ואל תורן ושם מכיאים סחורה
 מהודו כל מיני כשמים סחוריאדוס קונים מהם והעיר
 הוסייה לסחורה ולכל אומה ואומה מונרך לפני עצמו
 ויש שם על ישפת הים קבר אחד של שיש ובזמנויר כל
 מיני עופות וחיות והכל בכתבית הקדמונים ואין אדם
 סכיר חתיבה ואומר מסכרא שהיה מלך נימי קדם
 קודם הסנדל ובארץ הקבר חמש עשרה זרתות וששה
 רחבו ושם באלכסנדריאה כמו שלשרא אלמים מישרלי
 ומשם שני ימים לרסאט היא כפתור ושם כמו מאת
 מישראל ומשם לסונכאט חצי יום והם זורעין
 פשוין ואורזים חור וסוליקין לכל העולם ומשם
 ל ימים לאלאם היא אלמים והיא לפני ערב החנונים
 במדבר ומשם שני ימים לרפריס ויושבים שם בני
 ערב ואין בו מישראל ומשם יום להר סיני וכראש
 ההר במה לכוסיים הנקראים סוריאינים ובתחתית
 ההר כרך דול וקוראים אותו סוד סיני ויושבו מדברם
 כלשון תרנים והוא הר קטן רחוק ממצרים חמשים ימי
 בהם תחת יונק מצרים וים סוף רחוק מהר סיני דרך
 יום והוא יורק ימים הודו ויחזור לרסיאט ומשם
 דרך ים יום לשוניס היא חנם ושם כמנארבעים מישרלי
 נהא אבונך הים וענינה מלכות מצרים ומשם
 דרך

מסעות של רבי בנימין

ל

דרדום עשר יום למיסנו האי תהלת איסקל יהוה וסבת
 על הורעו הנקרא לונד הוא הולק בין קלברליה ובין
 סקליה וסם כמו מאתים יהודים והוא ארץ סלאה כל
 טובונות ופרדסים ושם מתקצצים רוכב הטערי לענבר
 לירושלם כי סם המענבר הסובי ומסם להלך שני ימי
 לסרינר פלימו היא עיר גדולה כמהלך שני מילין
 באורך ושנים ברוחב ושם ארמון גדול כסלך גולישו
 ובה כמו אלף וחמש מאות יהודים ואירוס וישמעאל
 הרבה וארץ מעיינות ונחלי מים וחסה ושערה ונורת
 ופרדסים ואין כמותה בכל ארץ סקליה היא סדינת
 סן המלך הנקר אלהיצינה ושם כל מיני אילני פירל
 וכתוכו סעין גדול וסכנו אותה חוטה ועשו לים נבי
 הנקרא אל בחיה ושם מיני דגי הרבה ושם ספינות
 למלך מצומות כסף וזהב ויבא בהם המלך לשיל נפש
 הוא ונשו וום שם בן ארמון גדול ובני הכותלי
 מצויים ומצופים בזהב וכסף ורצפת הקרקע אבני
 שיש מצוייר מכל מיני ציורין כנעולים ובני הארץ החי
 לא נראה כבני ההוא והאי תהלתו ססטי ובה
 כל מעברי עולם והולכות עד סרקוסה וקסליה וסורט
 ומסלריאה וטראפנה מהלך ששה ימים טאו ועם
 בטראפנה ימצאו אגן הקורל הנקרא אל סורטאן וכש
 עוברים לארץ רוסה שלשה ימים זמן רוסה דרך צשה
 ללוקה חפשה ימי ועוברי משם הר וסוראיינה וכעברות
 איטליא שני עשר יום לעיר כרדין היא תהלת אלמניא
 היא ארץ הרים ונעורות וכל קהלות אלמניא יושבם
 על נהר דינוס הגדול מעיר קלונייא שהיא ראש
 המלכות ועד עיר קשנבורק קנה אלמניא מהלך סו
 יום

מסעות של רבי בנימין

וסם הנקראת ארץ אכטנו ויאו חן מדינו בארץ אלמניא
 שיש בהם קהלות מישראל וכלם נדיבים על נהר מלה
 וקונפליניש וודנכה וקונח וקוטינא ובינה גורמסיה
 ומשתראן וכל ישראל ישראל כולם בכל ארץ וארץ
 וכל מי שיבטל שלא יתקבץ ישראל אינו רואה סימן
 טוב ולא יחיה עם ישראל ובער שהשם יפקוד על
 גלותינו ויריס קרן משיתו או כל אחד ואחד ואמר אני
 אוליך את היהודים ואני אקבצם והסדינות האלו יש
 בהם תלמידי זכסים וקהלות אוהבים ארו אחיהם
 דוברים שלוו לכל הקרובים והרחוקים ואם יבא
 אליהם אכטנאי שמחים בו תושים לו משהתה ויאמרו
 שמחו אחינו כי ישועת השם כהרף עין ולולא שנתנו
 ספחרי שלא בוא הקץ ולא היע אנתנו היינו מתקבצי
 אבל לא נוכל עד שיער ערן הזמיר וקול התור ויבאו
 המכשרי ויאמרו תמיד יגדל השם והם שולחים כתבים
 אחד לאחד ואומרים להם התחוקו כדת משה ואכלי
 ציין ואבולי ירושלם יבקשו רחמים מלפני השם ויתחנו
 ליבשי בנדים שחור בזכותם וכל אלו הסדינות בארץ
 אלימניא שוכנרו ועוד יש אשתר אן בורך ודורסבורך
 ומנרטך ופסטינש וכנבורק וצר ורשנבורק קצת
 המלכות וכאן הסדינות נכ הרבה מישראל תלמידי
 חכמים ועשירים ומטע והלאה ארץ נהם והיא
 הנקראת מראנה היא תהלת ארץ אשקלמניא
 וקורא אתה היהודים הדרי שם ארץ ענן כסביל
 אנשי הארץ היא מוכר בנחם וננותיהם לכל אומות
 הם ואנשי רוסיא והיא מלכות גדולה משער מרא
 עד שער מילתיר הגדולה היא כסוף המלכות והיא
 ארץ

מסעות של רבי בנימין

ארץ הרים וערי ושם ימצאו החיות שקורין ואי דגיש
 והם נבלינחץ ואין אדם יוצא מפתח ביתו כימי החורף
 סרוב הקור ועד הנדה מלכות רוסיה ומלכות פראנציה
 שהיא ארץ צרפת מעור אל סודו עד פאריש הפרינ'
 הגדולה מהלך שעה ימים והיא למלך לואיז והיא
 יושבת על נהר סינא ושם תלמידי חכמים אין כמותם
 היום בכל הארץ עוסקים בתורה יומם ולילה והם
 בעלי אכסניא לכל עובר ושכ אחים ורעים עם
 כל אחיהם היהודים השם ברחמי ירחם
 עלינו ועליהם ויקיים בנו זכרם מקרא
 שכתוב ושכ וקבצך מכל העמים
 אשר הפיצך אל ארץ שמה
 אמן אמן אמן
 חס ושלום :

